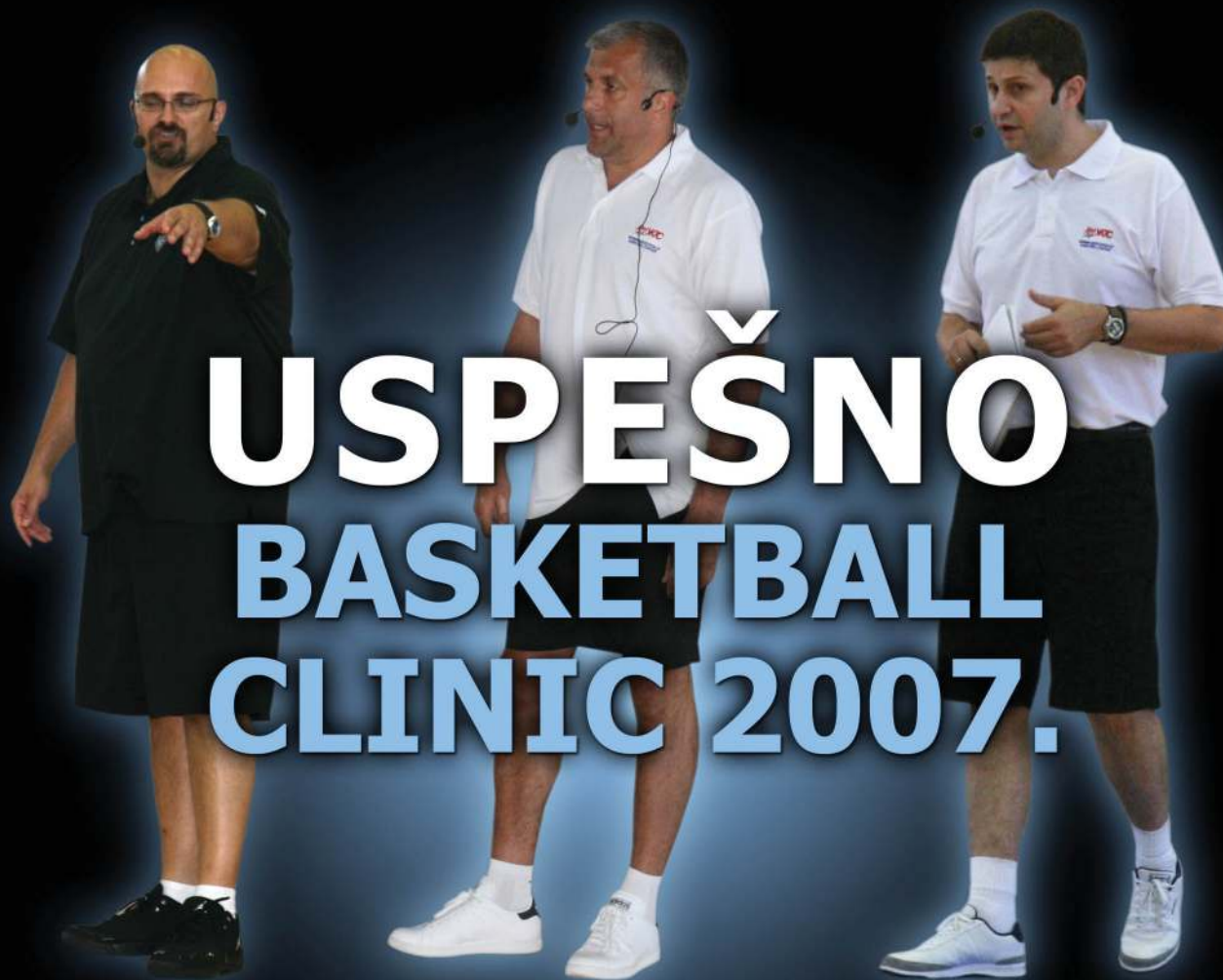

časopis udruženja košarkaških trenera

TRENER

USPEŠNO BASKETBALL CLINIC 2007.

NAGRADA ZA ŽIVOTNO DELO
„Slobodan Piva Ivković“

NAGRAĐEN

Borislav Reba Ćorković

SRBIJA

Oni su naše ZLATO!

:: U16 EUROPEAN CHAMPIONSHIP MEN :: U18 EUROPEAN CHAMPIONSHIP MEN ::
:: U18 EUROPEAN CHAMPIONSHIP WOMEN :: U20 EUROPEAN CHAMPIONSHIP MEN ::
:: U20 WORLD CHAMPIONSHIP MEN ::

časopis udruženja košarkaških trenera

TRENER

Umesto komentara

Piše: Mirko Polovina

FIBA treneri

u

KTS, kao preteča uvođenja reda u funkcionisanju svije organizacije, može se pohvaliti činjenicom da je ovih dana 47 naših trenera dobilo FIBA licencu. Uskoro će, poslani su zahtevi, taj broj biti povećan za još petnaest trenera.

Reč je o licencama koje počela da izdaje FIBA-svet i ni na jednom takmičenju pod njenim okriljem, na klupi neće moći da sedi trener bez ove licence.

Podsetimo da zahtev za dobijanje ove licence može uputiti nacionalno udruženje trenera. FIBA-svet licencu mogu dobiti treneri sa najvišom licencom u svojoj zemlji, a kod nas je to crvena, i to ona stečena redovnim školovanjem. Nekada izdavane zaslužne licence ni FIBA ne priznaje i ne treba pomišljati da će se tu „gledati kroz prste“ kako smo mi to dugo činili. Poštujući ova pravila, obaveza je Košarkaškog saveza, da pre izbora trenera koji će voditi neku od naših selekcija, provere poseduje li odgovarajuću licencu.

Troškovi dobijanja ove licence, za trenere koji imaju pravo da je poseduju, iznosi 10 švajcarskih franaka.

Jedanaest godina

b

roj koji držite u rukama obeležava tačno jedanaest godina od izlaska prvog broja časopisa Trener. Rođendan nekog časopisa uvek je dobar povod da se o njemu nešto kaže i podseti se na početke. Sada se može reći da je časopis imao uzlaznu liniju u kvalitetu. Izborio je ugledno mesto u evropskim razmerama. Najvrednija priznanja su stizala u mišljenju i laskavim ocenama čitalaca. Za časopis ovakve vrste, pretežno stručni, u našim uslovima, decenija je večnost. Čini se kao da posustaje i Trener što najbolje pokazuje aktuelna dinamika izlaženja. Hoćemo da verujemo da je našim čitaocima-trenerima ovaj časopis i dalje potreban. Naravno, za dalju sudbinu, od izuzetnog značaja su materijalna sredstva, jednostavnije rečeno – pare. Nama se čini i dobre volje i entuzijazma koj smo imali pre jedanaest godina.

- 7** Željko Obradović
Postavka i rešenje uspešnog napada Panatinaikosa u igri čovek na čoveka
- 13** Leto zlatne mladosti
Medalje za budućnost naše košarke
- 23** Borislav Reba Čorković
Posthumno nagrada za životno delo „Slobodan Piva Ivković“

Izdavač:
Udruženje košarkaških trenera Srbije
Beograd, Sazonova 83

Za izdavača:
Želimir Obradović

Glavni i odgovorni urednik:
Mirko Polovina

Izdavački savet:
Zoran Kovačić
Vladimir Koprivica
Vladimir Androić (predsednik)
Dragan Nikodijević
Zoran Radović
Zoran Gavrilović
Dragoljub Pljaković
Mirko Polovina

Tehnički urednik:
Đorđe Miličić

Urednik fotografije:
Miroslav Todorović

Art dizajner:
Nebojša Vasiljević

Adresa redakcije:
Beograd, Sazonova, 83

E-mail:
uktj@uktj.org.yu

Telefon:
+381 11 34 00 852

Fax:
+381 11 34 00 851

Priprema:
DanGraf d.o.o. Beograd,
Alekse Nenadovića 19-23

Štampa:
Doo Magyar Szó Kft Forum, Novi Sad

Tiraž:
1000 primeraka

List izlazi dvomesečno

Rešenjem Ministarstva za informacije Republike Srbije br. 651-03-00323/1999-03, od 17. 01. 2000. god. „Trener“ je upisan u registar javnih glasila, pod rednim brojem 2928.

Mirko Ocokoljić,
sekretar UKTS

Novi Sad

Basketball Clinic 2007

Šesti ovogodišnji internacionalni trenerski seminar pod nazivom „Basketball Clinic 2007” održan je 19. i 20. jula u Novom Sadu, za vreme trajanja FIBA svetskog prvenstva za igrače do 19 godina. Ideja da se seminar prvi put izmesti iz Beograda u potpunosti je opravdala očekivanja, jer su treneri imali priliku da pored predavanja posmatraju i kvalitetne utakmice u hali sportskog centra „Vojvodina”. Seminaru je prisustvovalo oko šest stotina domaćih i stranih trenera, a predavanja su održali: Željko Obradović, Richard Billant, Jerry Wainwright, Vlada Vukočić, Aleksandar Džikić, Srđan

Sarić, Petar Kočović, Martin Clarke i specijalni gost Žarko Đurišić. Sva predavanja održana su prema planiranom programu koji je sastavni deo ovog izveštaja.

Na otvaranju seminara trenere je pozdravio gospodin Predrag Bojić, generalni sekretar KSS, a najavu početka seminara i uspešnog rada dao je ispred grada Novog Sada gospodin Vlastimir Mastilović, zamenik direktora Uprave za sport. U samoj organizaciji seminara, pored Udruženja trenera veliku pomoć pružili su i Košarkaški savez Srbije, grad Novi Sad i organizatori FIBA svetskog prvenstva za mlade košarkaše i kao partnere smo ih istakli na gotovo svim propagandnim materijalima.

U izvanrednim uslovima treneri prate predavanja na BCB 2007. u temerinskoj hali sportova

Nisu svi došli: Najbolji treneri u sezoni 2006/2007 UKTS je tradicionalno nagradilo

Kompletan seminar održan je u sportskoj hali „Futog”, koja se i pored udaljenosti od Novog Sada pokazala kao pun pogodak. Klimatozovana i veoma komforna hala, sa velikim holom, press centrom, VIP prostorijom, olakšala je svim učesnicima seminara prijatan boravak tokom dva dana „klinike” kada se uzmu u obzir vremenske neprilike koje su vladale tih dana.

Prevoz

Svim učesnicima seminara omogućen je prevoz oba dana seminara na relaciji Novi Sad – Futog (12 km) pre početka i posle završetka predavanja. Autobusi su prolazili pored hotela Park, Sajam i Putnik, pored SPENS-a i prevozili trenere na pomenutoj relaciji. Takođe, u dogovoru s košarkaškim klubom „Novi Sad”, na korišćenje nam je dat kombi za članove Upravnog odbora.

Smeštaj

Sve zainteresovane učenike seminara „BC 2007” usmerili smo u tri hotela: Park, Sajam i Putnik. S obzirom na zauzetost hotela „Park”, organizatore i članove Upravnog odbora smestili smo u hotel „Sajam”.

Akreditacija i prijavljivanje

Akreditacija i prijavljivanje odrađeni su u velikom hodu bez gužvi i problema. Svim trenerima koji su ispunili uslove za overu licence, na licu mesta napravljena je nova licenca UKTS i overa za predstojeću sezonu 2007/2008. Glavni problem u ovom segmentu jeste činjenica da su pojedini treneri vršili pritisak da im se odmah predaju licence kako ne bi morali da čekaju kraj seminara, kad je inače bilo planirano vraćanje licenci. Seminar je bio obavezan za sve trenere seniorskih ekipa ali činjenica je da je izostao određeni broj trenera i prema njima treba primeniti mere predviđene Pravilnikom o licenciranju za sezonu 2007/08. Seminar je bio besplatan

za sve trenere mlađih kategorija koji su ispunili uslove za overu licence za predstojeću sezonu. Na seminaru je učestvovalo 34 stranih trenera iz Litvanije, Ukrajine, Slovenije, Švedske, BiH, Poljske, Egipta, Letonije, Argentine, Hrvatske, Bugarske, Makedonije, Republike Srpske, Mađarske i Kipra. Takođe, zabeleženo je i prisustvo trenera – učesnika FIBA svetskog prvenstva i to iz Argentine, Australije, Libana. Sva predavanja su prevedena na engleski jezik (Vojkić Goran).

Mediji

Kao medijske partnere ovogodišnjeg seminara „BC 2007” ističemo dnevne novine „Sportski žurnal” i sportsku televiziju „SOS kanal”. Veliki posao u medijskoj promociji seminara odradila je PR seminar, Sanja Buljanović, a kao potvrda tome je i podatak da su novine svakodnevno pisale, pravile najave i izveštaje sa samog seminara „Basketball Clinic 2007”, kao i tridesetominutna emisija na SOS kanalu o samom seminaru. Press konferencija održana je 19. jula u 10.00 sati u posebno uređenom BC press centru, uz prisustvo 23 medijske kuće sa sledećim sagovornicima: Željko Obradović, Aleksandar Džikić i Mirko Ocočoljić.

Promocije i sponzori

Kao novinu ovogodišnji seminar ponudio je kratke promocije nove stručne literature, pa je tako kroz kratka izlaganja od nekoliko minuta uoči pojedinih predavanja promovisana knjiga „Anatomija treninga snage” (beogradskog izdavača Subcom), „ABC košarka...” (autora Bratislava Đorđevića i Aleksandra Marinkovića) i „Moja iskustva...” (autora Janka Lukovskog).

Kašnjenje u organizaciji seminara nije dalo dovoljno vremena da se obezbedi veće sponzorstvo. I pored toga na seminaru su se pojavili sledeći sponzori: agencija Beobasket, kompanija Tigar i preduzeće Pansport. Svim

Bili su i u Novom Sadu: Treneri iz Hrvatske redovni su posetioci naše BC

sponsorima omogućena je prezentacija tokom seminara, deljenje propagandnog materijala kao i postavljanje reklamnih štandova u velikom holu.

Prodajni štand i caffe bar

Kao i svake godine organizovana je prodaja stručne literature u saradnji s domaćim trenerima i hrvatskim izdavačem „Sportska knjiga“. I pored velike ponude i posebno uređenog štanda sa velikim monitorom, nije postignuta očekivana zarada i pored veoma pristupačnih cena stručnih materijala.

S preduzećem „Lisje“ iz Novog Sada organizovano je postavljanje caffe bara u velikom holu sportskog centra „Futog“ koji je trenerima tokom dvodnevno seminara ponudio veliki izbor pića i lake hrane po pristupačnim cenama. Takođe, u posebnom VIP prostoru organizovan je catering servis za goste i istaknute trenere.

Snimanje, ozvučenje i redarska služba

Kao i svake godine seminar je snimao i ozvučavao Miško Stanković sa svojim saradnicima. Sva predavanja su snimljena sa dve kamere (dva različita ugla). Takođe, snimljene su i ozvučene press konferencija, dodela priznanja i Skupština UKTS. Za ovu priliku angažovana je grupa redara koji s obzirom na to da nisu imali prethodna iskustva sa ovakvim dešavanjima, nisu ni obavili posao na očekivanom nivou.

Paketi i plakete

Svi treneri-učesnici seminara dobili su BC pakete koji su u kesi sadržali majicu, časopis „Trener“, program seminara, trenerski blok i olovku, trenersku tablu, holder za akreditaciju i DVD (Duško Vujošević i Jim O'Brien). Paketi su bili pravljani za trenere, goste i novinare.

Svim predavačima na seminaru uručene su prigodne BC 2007 plakete.

Demonstratori

Sve vreme seminara na parketu demonstraciju su vršili mladi košarkaši iz Novog Sada koje je selektirao trener Vladan Dragosavac. Opremu za demonstratore obezbedio je Košarkaški savez Srbije.

Dodela nagrada

U hotelu „Park“ organizovana je dodela nagrada našim najuspešnijim članovima za sezonu 2006/2007. U prigodnoj atmosferi predsednik UKTS gospodin Željko Obradović uručio je pehare, plakete i poklone uspešnim trenerima. Ovom prilikom je član Upravnog Odbora gospodin Dušan Ivković uručio posebnu plaketu UKTS najuspešnijem evropskom treneru, gospodinu Željku Obradoviću.

Program seminara

1. DAN – 19. jul (četvrtak) – FIBA U19 SP – slobodan dan

- 11.00 h – Svečano otvaranje seminara
- 11:05 h – Željko Obradović (Panatinaikos, Atina) „Postavka i rešenja uspešnog napada Panatinaikosa u igri čovek na čoveka“
- 12.30 h – Richard Billant (U19 reprezentacija Francuske) „Kontranapadom i napadom protivzonskih odbrana“
- 14.00 h – Srđan Sarić (kondicioni trener, ženska reprezentacija Srbije) „Različit pristup zagrevanju u košarci“
- 16.30 h – Jerry Wainwright (U19 reprezentacija SAD, DePaul univerzitet) „Pokazni trening“
- 18.00 h – Martin Clarke (U19 reprezentacija Australije, Australijski institut sporta) „Australia Basketball“

2. DAN – 20. jul (petak) – FIBA U19 SP – četvrtfinale na SP U19

- 09:00 h – Vlada Vukoičić (FMP Železnik, Srbija) „Rani napad“
- 10.30 h – Petar Kočović (opšte predavanje – motivacija) „10 zlatnih ključeva za motivaciju košarkaša“
- 14.00 h – Specijalni gost – Žarko Đurišić (Minesota Timberwolves, NBA)
- 15.30 h – Aleksandar Džikić (Minesota Timberwolves, NBA) „Unapređenje igre u napadu“

I pored velikog kašnjenja u organizaciji seminara „BC 2007“ utisak je da je seminar bio uspešan u svim aspektima, da je nastavljen niz kvalitetnih predavača i predavanja.

Na kraju hteo bih da zahvalim svim članovima Upravnog odbora na saradnji i pomoći i pre svega na poverenju da organizujem jednu ovakvu manifestaciju.

Željko Obradović BC 2007

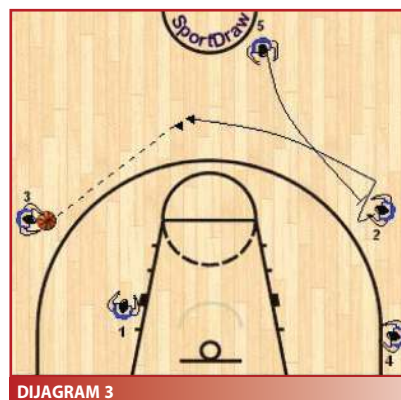
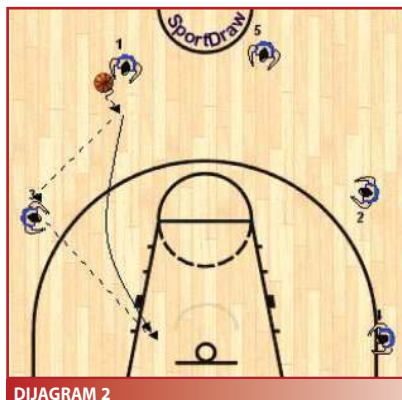
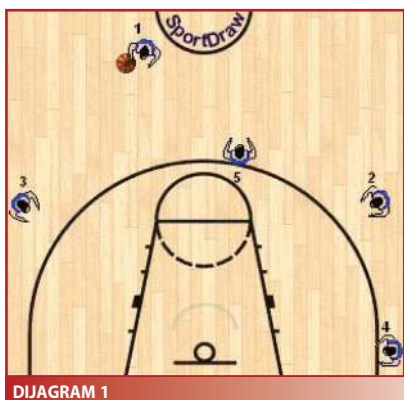
Postavka i rešenja uspešnog napada Panatinaikosa u igri čovjek na čovjeka

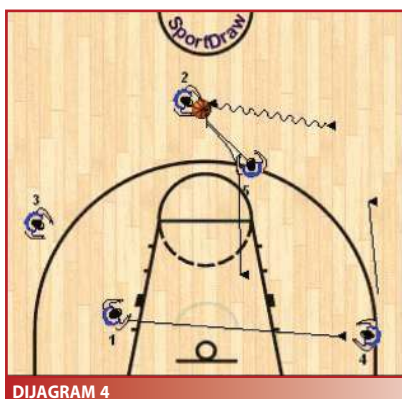
dogovorili smo se da pričam kako moj klub Panatinaikos igra u napadu na pola terena. Izabrao sam jedan napad, koji smo igrali prošle godine. Ovaj napad daje priliku svakom igraču. Naravno, daje mogućnost da se najbolje iskoriste kvalitete igrača koje sam imao. Tim napadom došao sam do raznih stvari, za koje smatram da su bitne za igranje košarke. To je pre svega pick and roll. Ja u mom timu dosta koristim pick en rol za otvaranje napada, jer imam igrače koji to dobro igraju. Imam igrače koji, takođe, dobro igraju pick en pop, niske igrače, koji znaju dobro da odigraju 1:1 na niskom postu. Takođe tu su i visoki igrači koji igraju dobro 1:1 na postu i niski igrači koji igraju dobro 1:1 oko penala. Znači, sve ovo što sam naveo je bitno za igranje ovog napada.

Ove godine imali smo 56 poziva za napad. Naravno, nemoguće je igrati utakmicu i pozivati sve napade. Zato smo pred svaku utakmicu pravili selekciju napada, koje ćemo igrati, u zavisnosti od protivnika. Ovaj napad može da se igra i kada se napada zona. Tu nema, apsolutno, nikakvih problema. Ovaj napad može da se igra protiv svih odbrana. Jedini problem u ovom napadu imali smo kada smo ga igrali sporo. Kada god smo odigrali brzo, pokazivali su se rezultati. Zato sam tražio od igrača da igraju

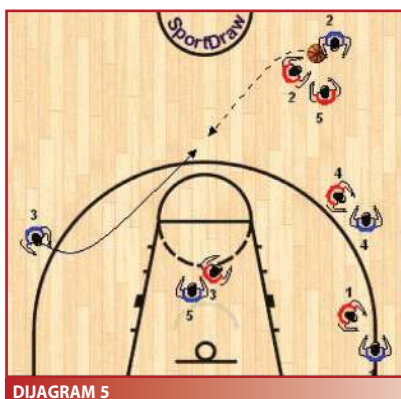
ovaj napad najbržim kretnjama. Ovaj napad je davao izvanredne rezultate, jer su igrači mogli da igraju dobro 1:1, jer im je pružao mogućnost da se pripreme da igraju 1:1 i da imaju potreban prostor. Počnimo iz rasporeda 1-3-1 (sl. 1) i ako za ovaj napad nisu bitne pozicije. Igrač 4 je u korneru, 5 na vrhu reketa, 2 i 3 su sa leve i desne strane, igrač 1 je sa loptom na desnoj strani. Ovaj raspored je najbolji. Napad kreće iz tranzicije i uvek na strani gde je jedan igrač. Igrač 1 dodaje loptu igraču 3 i ono što tražim je da maksimalno brzo utrči. Mnogo puta može da prođe povratni pas i insistiram na tome, jer igrač 1 ima dosta prostora (sl. 2). Ako ne prolazi povratni pas, igrač 1 zastaje na ivici reketa, a prateći igrač 5 postavlja blokadu za igrača 2. Odgovoran da ova blokada uspe je igrač 2, koji mora navesti svog igrača na blok. Napominjem da igrač 5 ne sme da se nimalo pomeri, jer može napraviti faul u napadu. Ove kriterijume naročito strogo primenjuju sudije u evroligi (sl. 3). Ovo je prva opcija napada.

Nastavak je pick en rol koji igraju igrači 5 i 2, igrač 4 se penje širok u visini penala, igrač 1 istrčava u korner, a igrač 5 posle blokade se odmah spušta pod koš. Ulazak u pick en rol igrača 5 mora biti brz (sl. 4). Često se dešava da u odbrani ovog pick en rola igrač na strani pomoći koji čuva igrača 3 pomaže. Onda je bitno da igrač 3 brzo utrči na penal

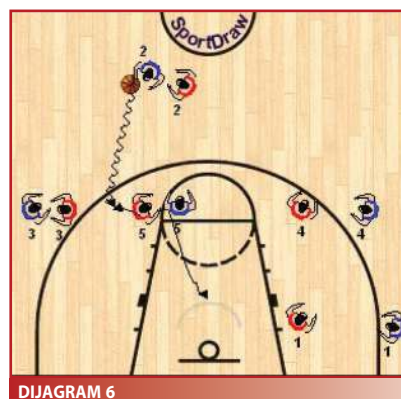

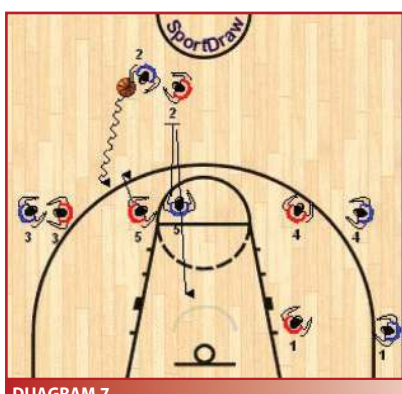
DIJAGRAM 4

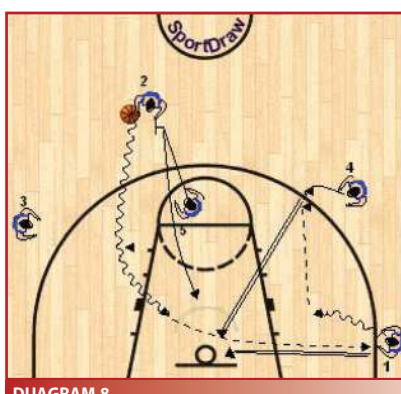
DIJAGRAM 5

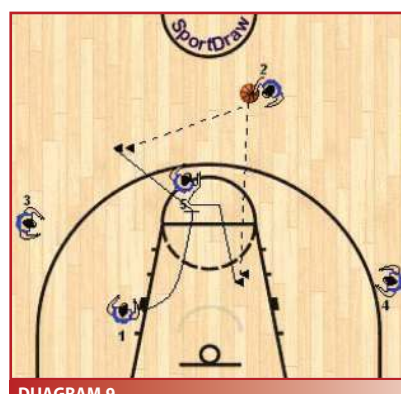
DIJAGRAM 6

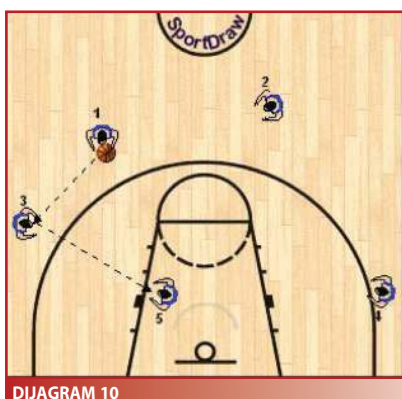
DIJAGRAM 7

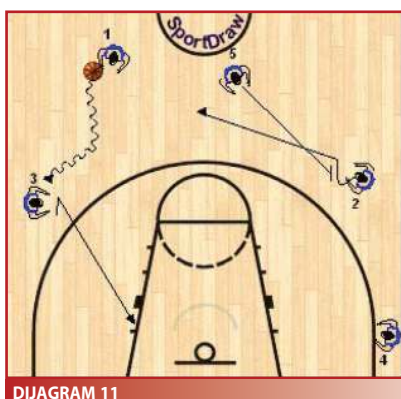
DIJAGRAM 8

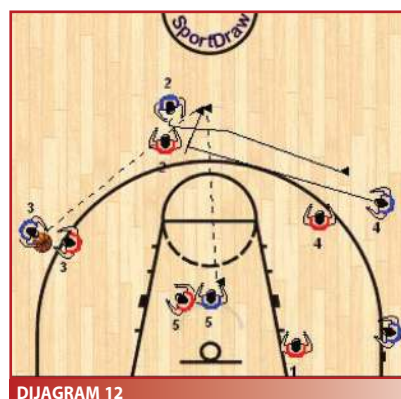
DIJAGRAM 9

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

i šutne (sl. 5). Ako odbrambeni igrač koji ga čuva izgura 5-icu ga i ovaj ne može da napravi blok, nema napada. Ceo sistem pada. Zato, kada odbrana prođe pored bloka, igrač 2 vraća dribling, i opet igra pik en rol sa 5-icom.

U situaciji kada odbrana usmerava igrača 2 na desnu stranu, nedozvoljava mu dribling ulevo, automatski igrač 5 prelazi u desnu stranu. Tu ima 2 rešenja: prvo je da igrač 2 odigra 1:1 i natera igrača koji čuva igrača 5 na pomaganje. Tada igrač 2 mora da zadrži loptu u driblingu i da zna da je neko u tom trenutku sam (sl. 6). Drugo rešenje, igrači 2 i 5 odigraju pik en rol u desnu stranu (sl. 7). Ako se dobro pročita rotacija odbrane, u ovoj situaciji će se stvoriti višak u napadu, igrač 1. Ovaj igrač mora pročitati igrača koji izlazi na njega i ako se on zaleteo, mora ga probiti i dodati loptu igraču 4 na šut. To je igra jednog pasa više koja nas je krasila godinama (sl. 8).

Trening treba prekidati svaki put kada igrači ne vide svoju prednost. Npr. ako ostane prednost naš krilni igrač

sa protivničkim visokim na spoljnoj poziciji. Tada naš krilni igrač ne sme krenuti ka košu, nego mora zadržati prednost spolja i pokušati da probije visokog odbrambenog igrača. Jedno od dobrih rešenja je da se igrač 1 posle utrčavanja vrati u blok igraču 5 i otvori se za šut (sl. 9). Ako ne dođe do šuta, lopta se dodaje igraču 3 koji ima igrača 5 u sredini reketa, gde je on u velikoj prednosti (sl. 10).

Mada je u većini slučajeva igrač 1 sam na šutu, ja insistiram na tome da niski igrači idu u blok visokom igraču, jer će posle bloka ostati sami zato što pažnju odbrane odvlače visoki igrači.

Kada odbrambeni igrač, koji čuva igrača 3, igra agresivno odbranu da ga onemogući da primi loptu, igrač 3 treba da pokuša odigravanje bek dora, promenom ritma. Ukoliko ne primi loptu, on ostaje na mestu na kojem bi bio igrač 1 posle utrčavanja, dok igrač 1 nadriblava loptu na poziciju igrača 3 i opet smo u napadu (sl. 11).

Ono na čemu insistiram jeste to da se doda lopta igraču 5 pod koš. Ako to nije u mogućnosti da uradi igrač 3 zbog odbrane ispred igrača 5, tražim da igrač 4 napravi blokadu igraču 2, otvori se, primi loptu i doda igraču 5 (sl. 12).

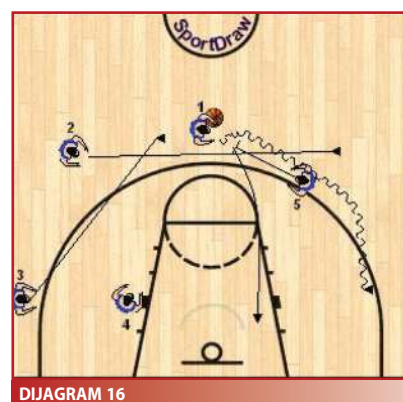
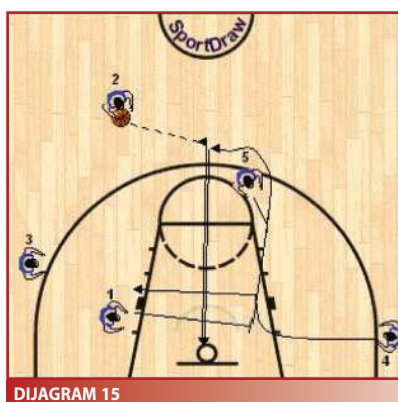
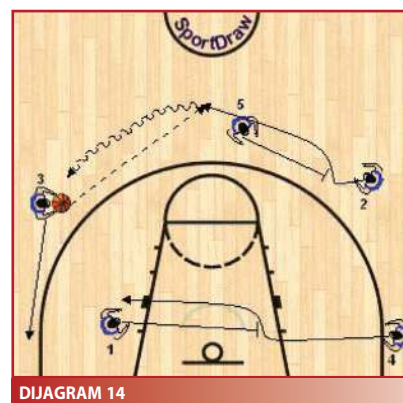
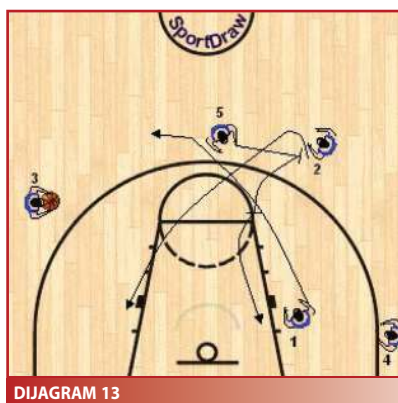
Unutrašnju igru niskih igrača sam dobijao spuštanjem igrača 2 na poziciju niskog posta posle blokade koju mu je pravio igrač 5 i nagle promene ritma. U mom timu, to je obično bio Dijamantidis, igrač za koga je to bila idealna pozicija, koji je mogao da igra levom rukom. Takođe on je odlično čitao svaku pomoć i rotaciju napadača. Ali, ja sam stalno insistirao da ovo sve radimo za njega, da on odigra 1:1 i postigne koš. Da ne žuri, jer ima dovoljno vremena i prostora. Nastavak napada je da igrač 1 istrčava, igrač 5 mu pravi blok i po mojoj filozofiji se spušta nisko; igrač 1 izlazi, vezuje odbrambenog igrača i razmenjuje blokadu sa igračem 3. Za to vreme igrač 4 izlazi na šut za tri poena. U ovim situacijama je veoma teška rotacija odbrane, pa igrač 2 ima igru 1:1 ili ako odbrambeni igrač 5 pomogne, lak pas na našeg centra (sl. 13).

Sledeća opcija je unutrašnja igra za igrača 4. Ulazak je potpuno isti, nastavak akcije je da igrači 5 i 2 igraju pik en rol u desnu stranu, igrač 1 pravi blok igraču 4, koji prima loptu, igrač 3 širi u kornjer. Igrači 2, 3 i 4 igraju po principu napadačkog trougla (sl. 14). U slučaju da odbrambeni igrač 1 pokušava da pomaže i sprečava utrčavanje igrača 4, tražim da igrač 1 promeni ritam, iskoristi blok od centra, primi loptu i šutira (sl. 15).

Ako igrač 1 ne uspe da šutne, nastavak je pik en rol sa centrom, posle koga se on spušta na niskog posta, dok igrač 1 dribla ka kornjeru, a igrači 2 i 3 se pomeraju (sl. 16). Postoji još jedna mogućnost ove opcije ako se odlučimo da igrač 1 ne ide u kornjer nego da ima po meni idealnu poziciju u sredini terena. Zato tražim od igrača 3 da protrči na drugu stranu. Igrač 1 ima mogućnost da probije, naročito ako je bilo preuzimanje visoki i mali igrač. Igrači 4

i 5 sa donjih pozicija idu u ledni blok igračima 2 i 3 (sl. 17). Iz ove opcije može se odigrati još jedna varijanta, tako da se igrač 4 izvuče na šut za tri poena, a da se igrač 1 vrati za igru na niskoj poziciji. Igrač 1 kada krene u blokadu igraču 4 i vidi da je „pročitana”, naglo menja smer i vraća se na poziciju odakle je krenuo, a igrač 4 istrčava pored igrača 5 koji mu pravi blok. Igrač 5 se otvara u reket (sl. 18).

Iz ovog napada možemo da odigramo malo različitu i nelogičnu stvar, ali dosta puta prođe. Igrač 1 posle dodavanja igraču 3 odigra sa njim piken rol posle kog se igrač 1 otvara u kornjer. Igrač 5 takođe pravi blok igraču 3 i otvara se na niskog posta, igrač 4 pravi ledni blok igraču 2 (sl. 19).

Rešenje situacije kada igrač 3 ne može da primi loptu, a nećemo da igramo opciju driblingom (sl. 11), uvek imamo mogućnost pasa igraču 5. Jedna od opcija posle tog pasa je da igrač 1 napravi blok igraču 3 i otvara se na niskog posta, za igru 1:1 na niskom postu. Igrač 3 ide na uručenje sa igračem 5 koji se otvara u reket (sl. 20). Druga opcija je da igrači 1 i 2 utrče u sredinu reketa, a igrači 3 i 4 prave blokove ako dođe do promene visoki-niski igrač traži se unutrašnja igra veliki-mali. Ako ne dođe do promene, igrač 5 dodaje loptu igraču 2 i igra piken rol (sl. 21).

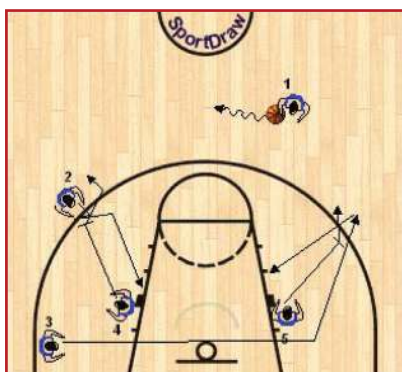
U situaciji kada odbrana igra agresivno na igraču 3 posle prijema lopte tražim od igrača 3 da probije svog igrača

napavši mu prednju nogu. Igrač 1 ne utrčava do kraja nego naglo menja pravac i pravi blok igraču 5. Tako dobijamo igru visokog igrača u reketu, a igrača 1 na šutu (sl. 22).

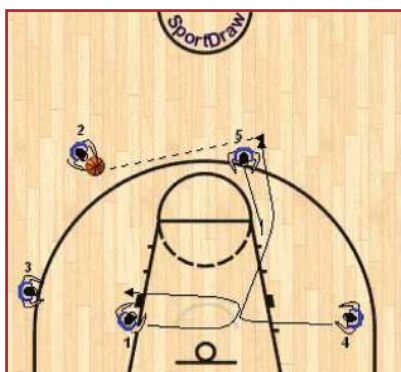
Specijalne situacije za šut iz ovog napada igramo tako što igrač 1 posle dodavanja igraču 3 prekine utrčavanje i dobije blok od igrača 5. Igrač 1 prima loptu za šut za tri poena, a igrač 2 utrčava (sl. 23). Ako želimo da odigramo duže ili ne prođe ovaj šut, igrač 2 nastavlja u ledni blok igraču 3, takođe i igrač 4 pravi uzastopni blok igraču 3. Igrači 1 i 5 igraju piken rol. Igrač 5 se otvara i pravi treći uzastopni blok za igrača 3 (sl. 24).

Kao što sam rekao, ovaj napad može da se igra protiv svih odbrana, pa tako i protiv zone. Kretnja je potpuno ista. Igrač 1 dodaje loptu i protrči. Igrač 2 prima loptu. Igrač 5 mu pravi blok i otvara se u reket, ako odbrana ne izađe na igrač 2 on je sam na šutu. Ako igrač 2 ne šutne, ide dodavanje ka igraču 4 pa ka igraču 1 (sl. 25).

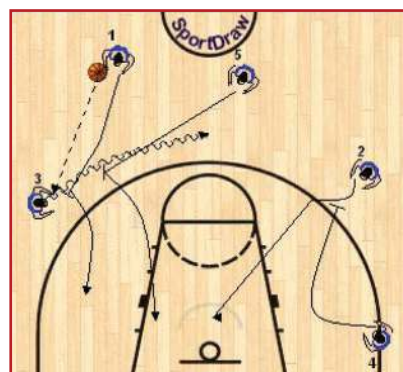
Priredio: **Marko Mrđen**, trener

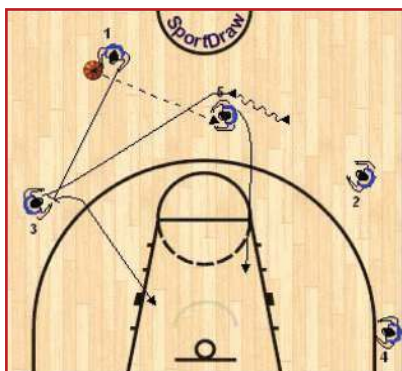
DIJAGRAM 17

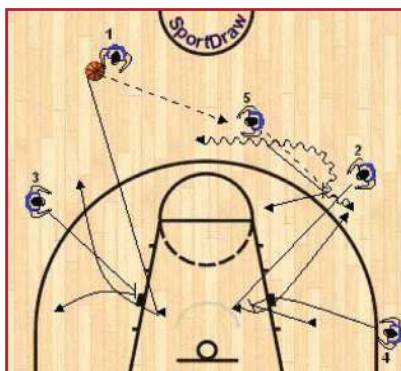
DIJAGRAM 18

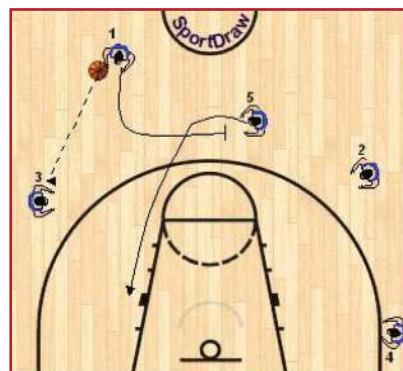
DIJAGRAM 19

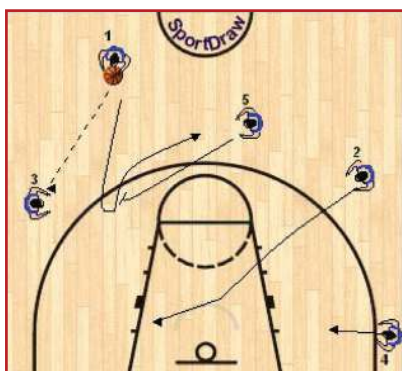
DIJAGRAM 20

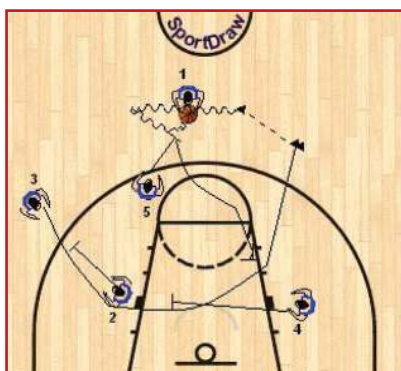
DIJAGRAM 21

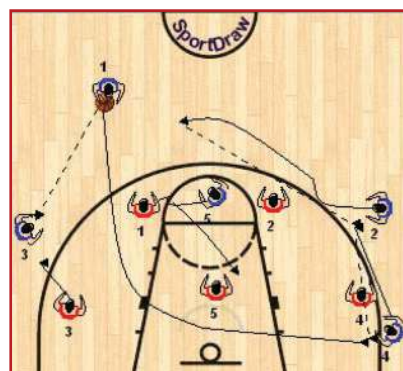
DIJAGRAM 22

DIJAGRAM 23

DIJAGRAM 24

DIJAGRAM 25

Evropsko prvenstvo u košarci – Španija 07

Ko je rekao zlato?

Zavesa na šampionat Evrope za košarkaše je pala. U dvema zemljama koje su u ne tako dalekoj prošlosti, doduše kao delovi mnogo većih država, harale evropskom i svetskom košarkaškom scenom – različita raspoloženja. Dok u Rusiji slave neočekivani ali sasvim zaslužen trijumf u finalnom meču, i to usred Madrida, i to protiv domaćina i veliki povratak nakon devet godina od poslednjeg finala 1998. u Atini, baš protiv Jugoslavije, a čak 22 godine od poslednjeg trijumfa na šampionatima Evrope još u vreme moćnog Sovjetskog saveza, dok veličaju „amerikance“ u svojim redovima koji su im doneli neopisivo slavlje, dotle u nekada moćnoj Srbiji, nekada delu još moćnije Jugoslavije – tuga.

Tuga ne samo zbog najlošijeg plasmana u istoriji, ne samo zato što naredne godine nećemo biti deo najveće

sportske svečanosti u Pekingu, što posle dugog vremena moramo u kvalifikacije za naredno prvenstvo 2009 u Poljskoj, već i zbog igre prikazane u Španiji, zbog ponašanja nekih naših tzv. zvezda i zbog potpunog osećaja nemoći ne samo u Španiji nego uopšte. Promenili smo selektora, predsednika Saveza, Stručni savet, i opet ništa. Neki bi rekli još i gore. Da li je gore ili ne, da li je dno dotaknuto još mnogo pre kao što selektor reče, pa se sada krenulo od nule, ostavićemo stručnjacima za analizu. Doduše, oni su se već po starom srpskom običaju podelili. Neki oštro kritikuju, neki brane selektora, ističući da je jedini imao hrabrosti da povede tim u Španiju i da se uhvati u koštac sa dugo najavljivanim podmlađivanjem ekipe, a treći – jednostavno ćute. Da ne budu pogrešno shvaćeni, iz pristojnosti ili zbog ogorčenosti. Ko će to znati? Teško je i snaći se u svim tim mišljenjima ili

EP očekivalo se sa osmehom: Čelnici KSS Predrag Bojić, generalni sekretar i Dragan Kapičić, predsednik, pružili su punu podršku sada već bivšem selektoru Zoranu Moki Slavniću

nedostatku mišljenja. Stavove su ukrstili i sukobili čak i ljudi koji su uvek u košarci bili na istoj strani, koji su isto mislili, zajedno nastupali za isti tim, osvajali najsjajnije odličja za svoju zemlju, družili se i družili se i dalje. Naravno, ne kažemo da su oni u svađi i da treba da se posvađaju. Naprotiv. Jedinstvo nam je potrebnije nego ikada, ali ne ono na rečima, veštačko, isforsirano, već pravo jedinstvo, u delima i postupcima, jedinstvo bez dlake na jeziku, jedinstvo koje treba da proizađe ako treba iz danonoćne rasprave na nekom od okruglih stolova ili Sabora košarke, ako vam je po volji, jedinstvo za budućnost. Ovako, posle još jednog kraha, posle tri ekspresna poraza, protiv Rusa 73:65, Grka 68:67 i Izraela 87:83, posle suprotstavljenih stavova velikana naše košarke, posle otkazivanja velikog broja igrača (selektor je u pravu kada kaže da bi sve bilo drugačije da su ta šestorica ili bar neko od njih bili tu), običan ljubitelj košarke je zbunjen, jer selektor je bio ne samo optimista već je pretio protivnicima. Nama, željnima uspeha poručivano je da se spremamo za dolazak ispod balkona. Pominjano je čak i zlato. U najgorem slučaju obećana je fanatična borba. Obećano je i šta će biti ako od toga ništa ne bude. Od svega ništa. Šta uraditi? Da li je ovo dobar korak u podmlađivanju ekipe? Kako iskoristiti naše zlatne klince koji su ovog leta pokorili Evropu i svet? Mnogo pitanja, mnogo je do sada i odgovora. Da li i pravih? Nažalost, nismo uspeli da pribavimo mišljenje trenutno glavog čoveka za mnoga od ovih pitanja – selektora Zorana Slavnića. Jednostavno, popularni Moka, uz neprimereno obrazloženje odbio je da govori za Trener, doduše i ne samo Trener. Zato smo za mišljenja zamolili trenere naših najvećih klubova.

Duško Vujošević

Prvenstvo se završilo iznenađujuće za mene, a verujem i za mnoge. Naravno, ja sam veoma zadovoljan što je pobednik Rusija, a posebno sam zadovoljan što se pokazalo da su najviše uspeha imali oni koji su delovali kao tim, koji su se najviše približili organizaciji jedne profesionalne ekipe, i koji su uspeli da individualne kvalitete stave u službu tima. Tako se još jednom dokazalo da je kolektivni duh ispred pojedinačnog. Igre i nastup naše selekcije ne bih komentarisao.

Vlada Vukočić

Svi smo očekivali bolji rezultat naših, predviđanja su se kretala od borbe za zlatnu medalju do plasmana u Peking. Tako su obični ljudi i ljudi iz struke predviđali, a desilo se da ostanemo bez plasmana na OI i sad treba biti pametan i videti šta i kako dalje. Igraćemo kvalifikacije za EP 2009. i to je činjenica. Činjenice su još i da se ponovo osetilo odsustvo velikog broja igrača. Ovom prilikom ne bih mnogo kritikovao one koji nisu došli niti se preterano zahvaljivao onima koji jesu, već treba videti zašto je to tako. Činjenica je i da je bilo devet novih igrača, ne mislim da je to dobro, ali ako su ocenjeni kao pra-

vi, onda ih treba podržati i sačekati i dati im još prilika. Što se ostalih tiče, bilo je timova koji su igrali na veliki rezultat, atraktivno, brzo, kao sto su Litvanija, Španija, a drugi su dosta pažnje posvećivali odbrani. To je uvek stvar trenera i koncepcije za koju će varijantu da se odluče, primetno je da sve više trenera igra sa 10 igrača, rotira se skoro ceo tim i tu se približavamo NBA. Mnogi timovi su odlično fizički spremni, prave atlete, ali kolektivni duh je još jednom pobedio.

Stevan Karadžić

Naša reprezentacija definitivno nije ispunila očekivanja, jer se očekivao plasman u četvrtfinale, a i na Olimpijadu u Kini. Možda je bilo i previše podmlađivanja, s obzirom na zacrtani plasman u Peking. Naravno, ponovo je bio loš odziv iskusnijih igrača, povrede i sl. Ovo je prilika da se napravi jedan dobar koncept za sledeće leto kada mi nećemo igrati, ali mnoge druge reprezentacije koje se spremaju za Peking sigurno će hteti da igraju sa nama, pa je to prilika da se poradi na novom duhu zajedništva i da se iskoristi veliki potencijal naših mladih igrača koje treba sačekati. Ostale reprezentacije uglavnom očekivano, sigurno je da su Španci bili glavni favoriti, ali su Rusi bili sjajni, Slovenija me je oduševila, mada sam znao da imaju odličan tim, Litvanija je i dalje u vrhu, sa novim trenerom, vrlo atraktivna ekipa. Možda sam malo više očekivao od odbrana.

Miroslav Nikolić

Sigurno je bilo loše, posle prospavanih noći i dalje sam veoma emotivan kada govorim o našoj reprezentaciji. Brine me ponašanje svih, od rukovodstva do igrača, nije to način kako se predstavlja Srbija. Nema nas nigde na košarkaškoj mapi Evrope i to je činjenica. Ja sam po prirodi pozitivac i uvek ću biti uz našu reprezentaciju. Na prvenstvu mi se dopalo što se ratnički igra, Slovenija me je oduševila, pa i njima su mnogi otkazali. Ja uvek volim više odbranu, od nje sve kreće, ali volim i napad, sve to zavisi od igrača koje imaš. Španci nisu izdržali do kraja iako su veliki tim, Rusi su se vratili. Više sam očekivao od trojice najboljih naših igrača, trebalo je da povuku onu decu. Eto, ja samo o našima pričam, bole me svi ovi neuspesi A selekcije.

Leto zlatne mladosti

Medalje za budućnost naše košarke

Leto se vratilo kući. Četiri najsajnije medalje u različitim kategorijama podigle su Srbiju na svetski pijadestal.

Krenulo je od mlade košarkaške reprezentacije Srbije najbolje na svetu, juniorska, mlađa juniorska i kadetska u Evropi! Uspeši koji već prerastaju u tradiciju. Leto kakvo se ne pamti, malo pomućeno neuspehom seniora na Evrobasketu...

Krenulo je od igrača do 20 godina koji su u Sloveniji i Italiji prigrllili najsajnije odličje. Evropa se polako navikava da zlatne medalje i poredničke pehare uručuje košarkašima iz Srbije. Generaciji rođenoj 1987. godine posebno, jer joj je ovo peto zlato koje su doneli u zemlju.

– Ova ekipa je na okupu od 1998. godine i drugarstvo i zajedništvo su bili naša najveća snaga. Ovaj tim je imao karakter jer se posle kiksa sa Slovincima na startu

šampionata sjajno regrupisao i do kraja turnira pokazao gde mu je mesto. Umor je, zapravo, bio najveći protivnik jer je nekolicini igrača finalni duel bio stoti meč u sezoni. Iako je reč o mladoj ekipi, mislim da je iskustvo bilo adut iz rukava – dva meseca velikog uspeha, mirne glave komentariše selektor Vlada Vukočić.

Trener FMP je poslednji u nizu koji je na izvrstan način vodio ovu posebnu generaciju.

– Prezadovoljan sam i kao čovek i kao trener. Stara je izreka da igrači stvaraju trenere i zato podvlačim da je njihova zasluga najveća. Nikako ne bi trebalo zaboraviti članove stručnog štaba koji nisu bili sa nama u Italiji, a čiji je udeo jednako veliki. Tu mislim na Batu Zimonjića, Milana Mandarića, te Mikicu Bogićevića. Verujte da nije bilo lako spremiti momke za kratak period i praktično ih bez pripremnog perioda odvesti na ovako naporno takmičenje. Formu smo dizali iz utakmice u utakmicu i najbolje partije prikazali u završnici – konstatovao je Vukočić.

Onda je na red stigla juniorska selekcija koja je na spektakularan način osvojila planetarni šampionat u Novom Sadu. Tokom prethodne dve nedelje neki novi klinici uspeali su da još jednom obraduju košarkašku naciju, pogotovu zbog fantastičnog trijumfa u finalu protiv selekcije Amerike – 74:69. U nestvarnom meču, kada su izabranici selektora Miroslava Nikolića u pojedinim trenucima u prepunom „Spensu“ vodili i do 17 razlike.

– Ma, ovo je fenomenalan uspeh, pogotovo kada se pogleda u kakvim smo uslovima radili. Tokom celih priprema jedino nas je direktor Saveza Predrag Bojić obilazio, kao i nekoliko roditelja koji su stalno bili uz nas. Međutim,

igrači su me trpeli, jer sam prek i težak čovek, ali svi oni znaju i koliki sam emotivac. Nismo hteli da jurimo po terenu, jer bi to odgovaralo Amerikancima, naveli smo ih da igraju pozicioni napad i tu su se izgubili. Verovao sam da je put do uspeha jaka odbrana koja će ih sprečiti da jurcaju po terenu i bio sam u pravu – rekao je Nikolić.

Malu mrlju na rezultat bacio je najavljeni odlazak sa klube aktuelnog trenera Hemofarma. Razlozi?

– Čelnici KSS nisu imali poverenja u mene, a naša žalost ni Stručni savet nema poverenja u naše trenere koji rade u zemlji. Ovo nije gubitnička generacija. Garantujem da će se ovi dečaci uvek odazvati pozivu se-

lektora seniora. Mnogi od njih su i u Novom Sadu povređeni. Čuti američku himnu u Srbiji za mene bi bilo ravno katastrofi i zbog toga sam želeo da ih pobedimo u finalu. Da smo izgubili smatrao bih to svojim velikim porazom, ali hvala bogu na pobednikom postolju čula se himna „Bože pravde“. Naši klinci su pokazali veliko srce.

Stigao je Krit, tačno dve decenije posle Bormija, kada se momci još nisu ni rodili, ali to ih nije sprečilo da ponove uspeh generacije koju je predvodio Svetislav Pe-

mlađe kategorije. Generacija rođena 1989, sa trenerom Dejanom Mijatovićem, stigla je u glavni grad sa zlatom na grudima.

Za razliku od ostalih šampionata, gde su se naši košarkaši borili sa protivnicima, ovaj u Madridu protekao je i u ogromnom pritisku domaćina, ali je, prema rečima našeg trenera, upravo niz zlatnih medalja sa prethodnih šampionata bio motiv više:

– Nekako se na nas sručila najveća tenzija, posle tri osvojena prvenstva. Na toj vrsti euforije mi smo otišli u

šić. Trener ovog tima Dragan Vaščanin uspeh svoje ekipe prokomentarisao je na sebi svojstven način:

– Citirao bih nekadašnjeg selektora naše reprezentacije Svetislava Pešića koji je u jednoj reklami rekao: Hoćemo li da se igramo! Svi ovi momci su upravo to i radili. Igrali su se na terenu i postigli izvanredne rezultate.

Vaščanin je sa generacijom igrača rođenih 1990. prošao sve reprezentativne selekcije, kao asistent u stručnom štabu. Do sada nije imao sreće da mu se ostvari san i da osvoji medalju.

– Ovo mi je prva medalja i ne mogu da opišem kako se osećam ni skoro dva meseca posle tog uspeha. Dok je svirala himna bio sam izuzetno ponosan na sve što smo ostvarili. Ovo je izvanredna generacija koja poseduje veliki potencijal. To nije samo moje mišljenje, već mišljenje mnogih stručnjaka koji su bili na šampionatu u Grčkoj. I vizuelno, odnosno atletski, ovi momci izgledaju sjajno. Posebno je značajno što su na prvom međunarodnom takmičenju uspeali da osvoje najsajnije odličje.

Na red su zatim stigli zlatni mlađi juniori (1989. godine) iz Španije i tako zaokružili fantastično leto za srpske

Španiju. Svi su smatrali da nas čeka izuzetno težak zadatak, posebno i zbog činjenice da je ova reprezentacija pre dve godine zauzela tek deseto mesto. Teškoća je bila i u tome da je Španija mnogo nada polagala u ovaj šampionat. Nisu dali Rubija i još neke igrače reprezentaciji do 19 godina. Doživeli su već tri nokdauna ovog leta i želeli su po svaku cenu da dođu do zlata. Ja sam relativno mlad trener, ali ovo je za mene bilo nešto novo, sigurno najveći izazov u karijeri, voditi ovako samostalno jedan tim i posebno kada sam video na šta su sve Španci bili spremni – rekao je Mijatović.

Trener Svislajonsa je istakao da se ova generacija ne sme izgubiti.

– U Madridu smo funkcionisali kao tim, bili smo kao jedan. Sve to je došlo kao plod velikog rada. Zlatna medalja je vredna, ali je najvažnije da ne dozvolimo da izgubimo jednu fenomenalnu generaciju. Košarka je u našem narodu nešto sveto, nešto zaštićeno i zato njen sjaj u budućnosti moramo da vratimo i u seniorskoj konkurenciji – izjavio je Mijatović.

I. Velimirović

Vlada Vukočić BC 2007

Rani napad

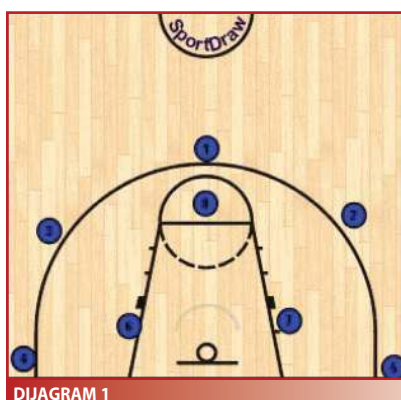
ozdravio bih sve prisutne i takođe zahvalio UKTS na pozivu da budem predavač na trenerskoj klinici. Gledajući spisak i sastav predavača i ljudi koji su na tribinama i ovde na terenu velika je čast biti deo toga. S druge strane, moram priznati da postoji i mala trema kod mene, jer sam mnogo puta bio na tribinama i gledao kolege kako drže predavanja i velika je razlika u osećaju biti na tribinama i biti na terenu. Treća stvar je da ovo nije predavanje već jedna od ideja, moja ideja za koju ne mislim da je najbolja, ali se meni sviđa i sa onim što imam u timu donela je neki rezultat.

– Prvo pitanje kada govorimo o igri neke ekipe, jeste pitanje trenerske filozofije. Trenerska filozofija je skup svih pitanja i odgovora koji se odnose na principe igre u

napadu i odbrani, ali i ono što se odnosi na selekciju igrača, kao i na ponašanje trenera pre i posle treninga i utakmica, kao i za vreme istih. Treneri imaju različita gledišta prema svim tim stvarima, ali i prema igri. Postoje treneri koji se pridržavaju kontrolisane igre, postoje treneri koji ne postavljaju napad, koji forsiraju igru pod košem, koji forsiraju igru sa blokadama itd. Moja gledišta u savremenoj košarci, pre svega u seniorskoj konkurenciji su takva da promena principa napada od 24 s zavisi i od vremena od 8 s za prenos lopte u drugo polje, pa i od onih 16 s koje imamo za igru u prednjem polju. Čak i od promena kriterijuma suđenja, neke tendencije i želje su da se približimo Americi, pre svega NBA, gde sudije traže jače kontakte da bi dosudili faul, u takvoj igri ne postoje lagani poeni, a sve ovo dovodi odbranu u povoljniji položaj

nego što je napad bio pre jedno desetak godina. Možda deluje paradoksalno, ali iako se napad skratio na 24 s, a samim tim i igra bi trebalo da bude brža, na utakmicama se postiže manji broj poena nego u starom sistemu. U svemu ovome odbrana vidi veću šansu nego napad. U 16 s-18 s koliko se igra u prednjem polju, mnogo je manje vremena za odbranu da odigra bolje, jer atletske mogućnosti igrača, taktičke mogućnosti preuzimanja, udvajanja, lakšeg iskakanja, velike pokretljivosti igrača od 2 m, 2.10 m pa čak i 2.15 m dovelo je do toga da sada imamo mnogo većih problema u napadu, i da je po mom mišljenju jedno od rešenja skraćenje vremena od trenutka kada se stekne posed lopte u odbrani do trenutka kad uđemo u organizovanu igru. Naravno da svako od nas voli da stvori prednost u kontranapadu, da stvori brojčanu, odnosno prostornu prednost, gde će u situaciji 2:0, 2:1, 1:0 postići lake poene. Međutim, ovakvih situacija u seniorskoj košarci je malo i igru ne možemo zasnovati na ovome. To je jedan od glavnih razloga zašto smatram rani napad bitnim, i to vreme organizovane igre za skraćenje vremena od ostvarivanja poseda lopte do trenutka dok se ne uđe u organizovanu igru 5:5 u prednjem polju mora biti kratko, jer je svaki sekund značajan sa stanovišta napadača. Ostali razlozi zbog kojih smatram da rani napad ima značaj jesu već navedene taktičko-tehničke i atletske mogućnosti igrača. Atletske mogućnosti koje omogućuju visok ritam igranja napad-odbrana-napad-odbrana, i želimo da to iskoristimo na obe strane terena u svakom timu, da odbrana bude brža i agresivnija od napada kada je odbrana u pitanju, a u napadu da pokušamo da iskoristimo mogućnost igre na celom terenu, jer je lakše ostvariti prednost na 28 m nego u igri 5:5 na malom prostoru gde se odbrana konsolidovala, gde mali igrač čuva malog, a veliki velikog, gde nema miss match situacija, gde je pomeren strana pomoći itd. U pozicionoj igri imamo igrače koji su nam prva, druga ili treća opcija u napadu, i mi ćemo se potruditi da iskoristimo pre svega individualni kvalitet tih igrača da ih uklopimo u tim. Međutim, igrači, kao i svi ljudi, hoće da budu eksponirani. U toj igri u kojoj ja vidim podjednaku šansu za sve igrače, sami igrači daju akitvan doprinos i pronalaze sebe u toj poziciji da dobrim trčanjem, dobrim rasporedom, dobrim praćenem igre mogu da dobiju šansu, da imamo dosta igrača sa podjednakim brojem poena. Ako analiziramo igru FMP u poslednje dve godine videćemo da se nije izdvajao pojedinac sa visokim prosekom poena već je to uvek bila grupa igrača sa prosekom od 8 do 14 poena, a sve to je ravnomerna raspodela uloga u napadu. Nije zanemarljiv faktor ni to zadovoljstvo igrača, jer

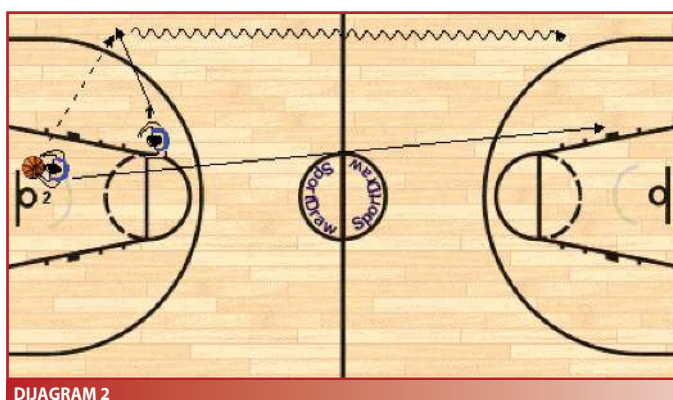
DIJAGRAM 1

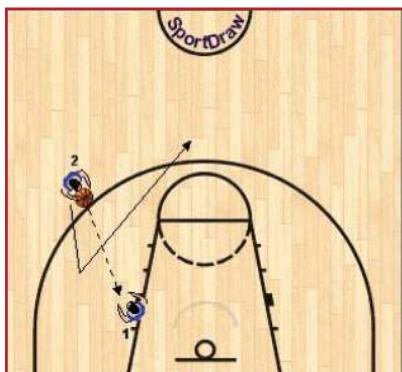
u situacijama gde se igra 60-80 utakmica godišnje, gde taktika igre zahteva da igra 10, 11 a nekada i svih 12 igrača je bitan faktor.

Dalji razlozi za igru ranog napada su „hvatanje odbrane” u fazi gde se još vraća. Stalno govorimo o miss match situacijama posle pick and roll-a, o preuzimanju koje može da bude izvanredno (situacije 2 i 4, 2 i 5, 1 i 5) i to je definitivno miss match pozicija. Međutim, svi mi kada postavljamo odbranu ciljano postavljamo određenog igrača na određenog napadača, i za mene je miss match kada recimo Milana Gurovića ne čuva igrač koga sam ja odredio da ga čuva. Iako njega mogu da čuvaju igrači i na poziciji 2 i 3. Ali ako ti igrači nisu po fizičkim predispozicijama slični njemu, onda je to za mene miss match situacija. I upravo u ranom napadu mi hoćemo da odbranu dovedemo u tu poziciju.

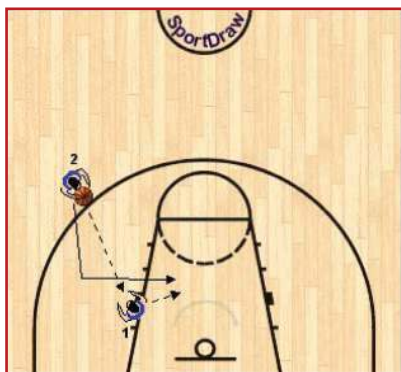
Poslednji kriterijum, po mom mišljenju, zašto treba forsirati ovakav način igre jeste u geometriji, odnosno u

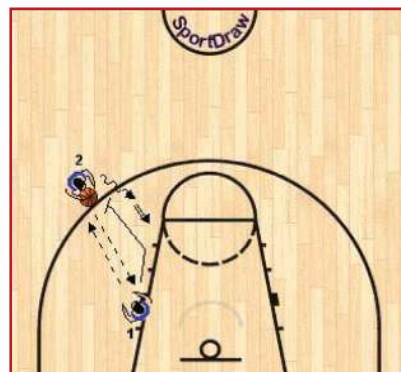
DIJAGRAM 2

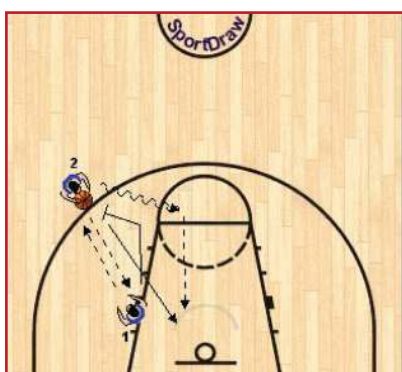
DIJAGRAM 3

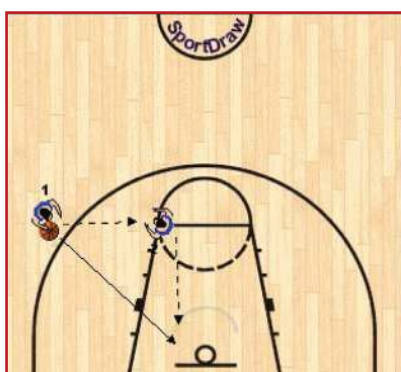
DIJAGRAM 4

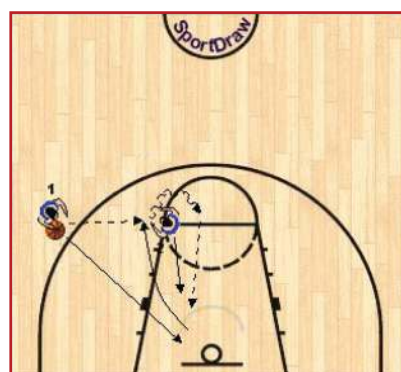
DIJAGRAM 5

DIJAGRAM 6

DIJAGRAM 7

DIJAGRAM 8

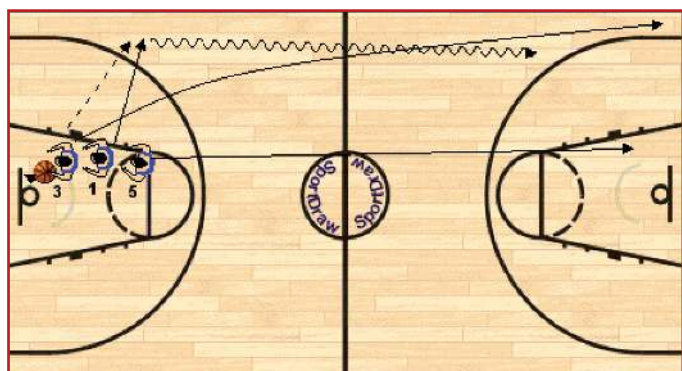
rasporedu koji se postiže. Sve akcije i sve kretnje su sa željom i idejom da imamo određen raspored na terenu. Da li će to biti 2, 3 igrača na strani akcije ili 4, ili da li će 2 igrača biti nisko ili visoko, da li će postavka biti sa blokadama, ili Pick and Roll'om manje je bitno. Ali je težnja svih sistema da imamo dobru geometriju, odnosno raspored igrača. U ovom organizovanom prelasku u napad mi imamo jako dobru geometriju ako poštujemo osnovne principe trčanja, kretanja i postavljanja u drugom polju. Rani napad mi igramo gotovo uvek, posle osvojene lopte, posle primljenog koša, posle auta. Moja filozofija da od desetak akcija koje smo igrali u prošloj sezoni, 4-5 akcija su bile zasnovane na principu ranog napada, i to mi daje neku univerzalnost da se iz tog rasporeda dobija više opcija u kojima se igrači lako snalaze.

U mojoj filozofiji postoje spoljni i postoje visoki igrači. U takvoj podeli igrači na pozicijama 1, 2 i 3 imaju praktično podjednaku ulogu u prenosu lopte i potpuno istu ulogu u napadu. Naravno, svaki od tih igrača ima određene

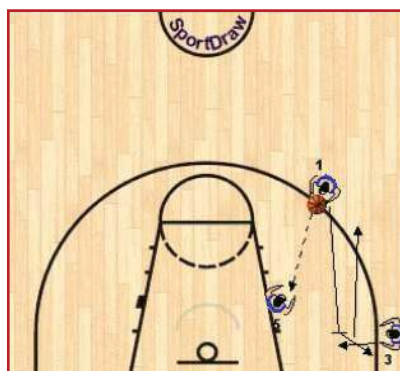
karakteristike, neki je bolji šuter, neki je bolji u prodoru, neki bolje igra Pick and Roll, iz svih tih karakteristika mi se trudimo da što bolje ukombinujemo tim. Tokom treninga igrači se trude da što bolje upoznaju sebe i druge, tako npr. centar neće ići u P'n'R igraču koji ga loše igra, već će ići onom koji ga mnogo bolje koristi, a sve ovo se stiče treningom.

Što se pozicija u napada tiče postoje pozicije spoljnih i pozicije visokih igrača. Pozicije spoljnih igrača su centralna bekovska pozicija (broj jedan na slici 1), pozicija 45° (broj 2 i 3 na slici 1) i pozicija niskog krila, odnosno korner (broj 4 i 5 na slici 1). Sva 3 naša spoljna igrača na pozicijama 1, 2 i 3 igraju ravnomerno na tih 5 pozicija koje oni koriste. Za visoke igrače koristimo 2 pozicije: poziciju niskog posta (broj 6 i 7 na slici 1) i poziciju visokog posta odnosno centralnu poziciju ukoliko je igrač dobar šuter (broj 8 na slici 1). U takvom sistemu potpuno je nebitno da li je igrač na poziciji krilnog centra ili centra, važno je samo da se kreću na ove dve pozicije.

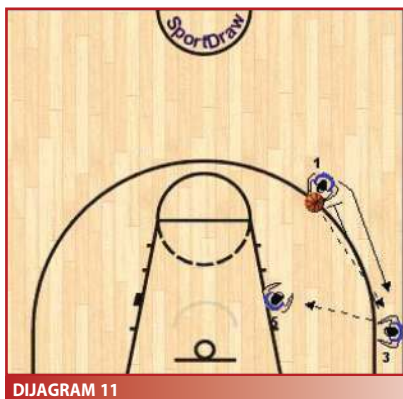
Prioritet ranog napada, odnosno njegovi ciljevi moraju biti jasno definisani. Treba da znamo koji nam je prvi, drugi, treći itd. cilj u napadu. Tako je u nekom mom sistemu igre raspored ovakav:

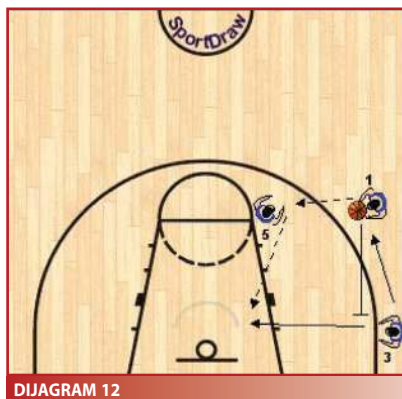
DIJAGRAM 9

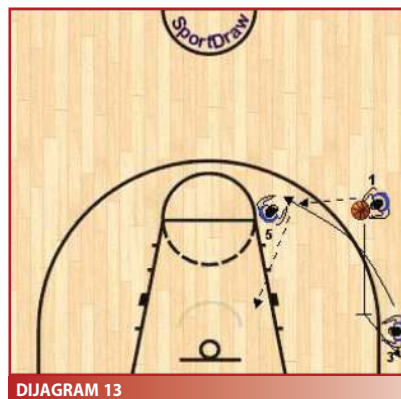
DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

DIJAGRAM 13

1. Iz tog ulaska u rani napad gurnuti loptu pod koš
2. Tražiti igrača koji ima otvoren šut
3. Rani pikovi
4. Saradnja 2 igrača na strani
5. Saradnja 3 igrača na strani
6. Prenos lopte i ulazak u organizovan napad

Većinu sledećih vežbi sa 2, 3 i 4 igrača možemo koristiti za zagrevanje, gde će igrači uvežbavati saradnju na 1/4, odnosno 1/2 terena.

VEŽBA 1

Saradnja 2 igrača na strani, imamo više opcija, ali je ulazak u sve opcije isti. Vežbu započinjemo sa otvaranjem kontranapada 2:0 uz aut (sl. 2).

opcija 1

Posle opterećenja strane spoljnih igrača sa pozicija 1, 2 ili 3 i spuštanja igrača na niskog posta, guramo loptu ispod koša za igru centra koji rešava situaciju igrom leđima. Za to vreme spoljni igrač pravi lažnu kretnju čime pravi potpunu izolaciju za igru centra (sl. 3).

opcija 2

Posle opterećenja strane spoljnih igrača sa pozicija 1, 2 ili 3 i spuštanje igrača na niskog posta, guramo loptu ispod koša za igru centra, spoljni igrač pravi demarkaciju i utrčava ka košu sa spoljašnje ili unutrašnje strani i tu pravimo saradnju pasom da spoljašnji igrač završi (sl. 4).

opcija 3

Posle opterećenja strane spoljnih igrača sa pozicija 1, 2 ili 3 i spuštanja igrača na niskog posta, guramo loptu ispod koša za igru centra, centar vraća povratni pas posle čega dolazi u P'n'R spoljnjem igraču. Završetak je šut spoljnog igrača posle P'n'R ili spuštanjem lopte centru koji se otvara iz P'n'R (sl. 5 i sl. 6).

opcija 4

Za razliku od prethodnih vežbi visoki igrač loptu ne prima na poziciji niskog već visokog posta. Završetak ima 2 opcije. Prva, posle pasa spoljni igrač utrčava na back door i dobija loptu za završetak. I druga iz koje spoljni igrač pravi fintu utrčavanja na back door i dolazi na uručenje lopte visokog igrača i odakle završava šutem ili ponovnom asistencijom za centra ispod koša (sl. 7 i sl. 8).

VEŽBA 2

Saradnja 3 igrača na 1/4 terena koja je opterećena, i ovde imamo više opcija saradnje, ali je isti ulazak u postavku. Otvaranje kontranapada posle odbijanja lopte od table od strane 3 igrača, prvi koji odbije popunjava poziciju niskog krila, drugi koji odbije otvara se da primi prvi pas i otvara drugi pas uz aut ili driblingom dolazi na poziciju 45°, a treći igrač koji poslednji skače trči kroz sredinu i popunjava poziciju niskog posta (sl. 9).

opcija 1

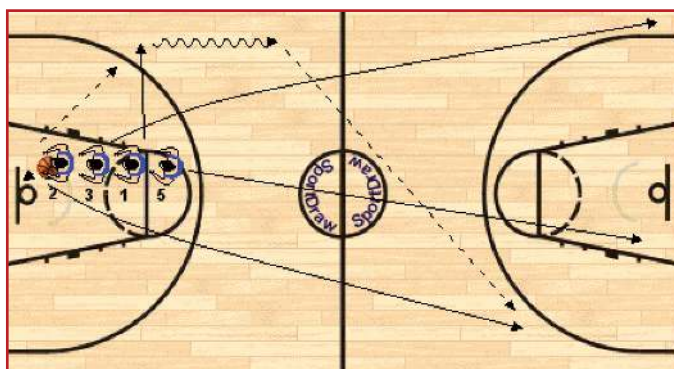
Posle ulaska u vežbu sledi pas sa 45° na niskog posta za igru centra koji to rešava. Spoljni igrač posle pasa odlazi u blok drugom spoljnom igraču na poziciji niskog krila, posle čega se oba igrača otvaraju za mogućnost povratnog pasa (sl10).

opcija 2

Posle ulaska u vežbu sledi pas sa 45° na drugog spoljnog igrača koji je na poziciji niskog krila odakle ovaj spušta loptu na visokog igrača koji se nalazi na poziciji niskog posta. Posle pasa spoljni igrač sa pozicije niskog posta nastavlja kretnju blokadom za igrača na poziciju 45° čime izoluju stranu za igru centra, posle čega se oba igrača otvaraju za mogućnost povratnog pasa (sl. 11).

opcija 3

Sledeća opcija je takođe saradnja 3 igrača u trouglu. Posle ulaska u vežbu, spoljni igrač zauzimaju iste pozicije, pozicije niskog krila i poziciju 45° gde je i lopta, jedina razlika je ta što se visoki igrač otvara na poziciju vi-

DIJAGRAM 14

sokog posta a ne niskog. Pas sa 45° ide na visokog postu posle čega dva spoljna igrača ukrštaju. Jedna od opcija za završetak je pas na niskog postu spoljnjem igraču koji je utrčao sa 45° (sl. 12), a druga da posle uručenja igrač sa pozicije niskog krila da završi šutem ili da sačeka da se visoki igrač posle uručenja otvori na niskog postu odakle ponovo imamo igru u trouglu (sl. 13).

VEŽBA 3

Sledeća vežba je saradnja 4 igrača na 1/2 terena. I ovde imamo više opcija ali ulazak u vežbu je isti. Otvorjenje kontra napada 4:0 sa odbijanjem lopte o tablu. Igrač koji prvi odbije loptu trči na jednu poziciju 45°, drugi igrač trči na poziciju niskog postu, treći igrač se otvara za prvi pas na stranu suprotno od igrača koji je istrčao na poziciju 45° a četvrti igrač skače po loptu, otvara pas i trči na poziciju niskog postu na istu stranu gde se nalazi i igrač na poziciji 45°. Drugi pas se otvara po dijagonali na 45°. Odatle imamo raspored da je igrač sa loptom na 45°, na istoj strani se nalazi i visoki igrač koji je na poziciji niskog postu, imamo igrača u korneru ali na suprotnoj strani i imamo igrača koji je otvorio prvi pas koji je u funkciji pratećeg igrača (sl. 14).

opcija 1

Sa ovim rasporedom prateći igrač pravi lažnu kretnju utrčavanja i dolazi u P'n'R igraču na 45° posle čega se otvara ka košu, a igrač se za to vreme otvara na poziciju visokog postu ili centralnu poziciju ukoliko je dobar šuter, a igrač sa suprotne strane popravlja poziciju i do-

lazi na 45°. Kao rešenje se nameće šut visokog igrača na centralnoj poziciji, pas na blokeru na poziciju niskog postu ili na šut igraču sa pozicije 45° (sl. 15).

opcija 2

Sledeća opcija je slična prethodnoj, s tim što se visoki igrač posle ranog pika ne otvara na centralnu poziciju već na poziciju niskog krila. Posle P'n'R bloker se otvara ispod koša. Kao rešenja imamo šut visokog igrača sa niskokrilne pozicije, šut igrača sa suprotne pozicije 45° ili spuštanje lopte na blokeru (sl. 16).

VEŽBA 4

Slede opcije saradnje 5 igrača u prednjem polju. Raspored igrača u prednjem polju je sledeći (sl. 17).

opcija 1

Prenos lopte sa opterećene na neopterećenu za igru 2:2 sa P'n'R varijantom ili uručenjem. Kretnja je kontinuirana (sl. 18).

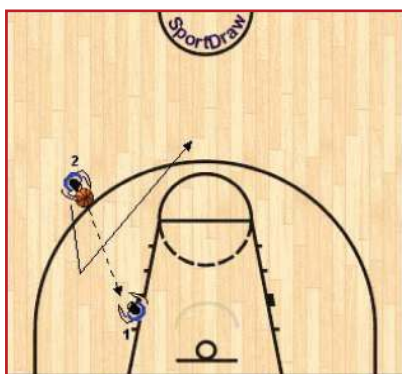
opcija 2

Ideja je ista. Playmaker pasom odigra na 45° otrči u korner, na opterećenoj strani nismo imali rešenje, ide prenos lopte na neopterećenu stranu odakle je završetak igra 2:2 sa P'n'R varijantom ili uručenjem (sl. 19).

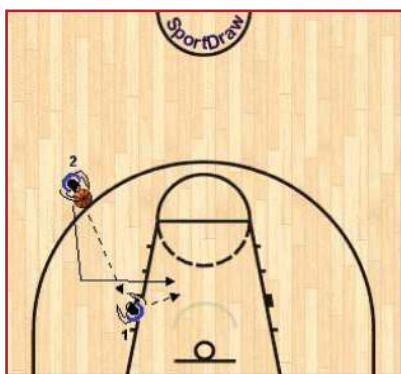
opcija 3

Igra blokadama (sl. 20).

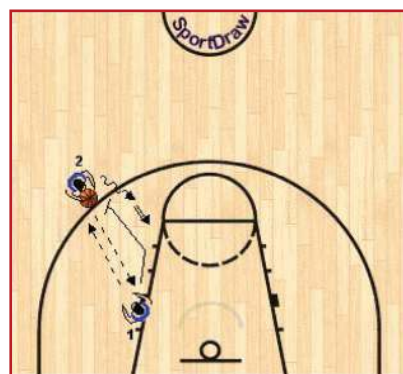
Priredio: Marko Bivolarević, trener

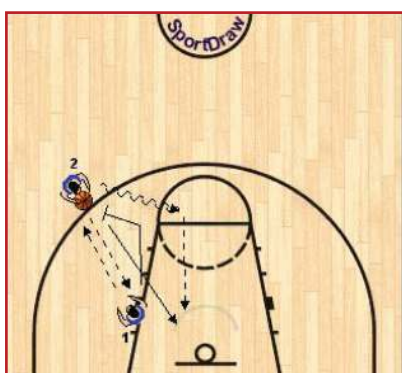
DIJAGRAM 15

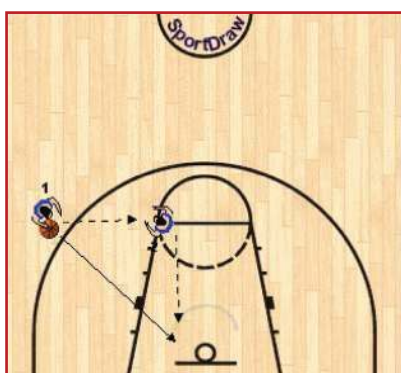
DIJAGRAM 16

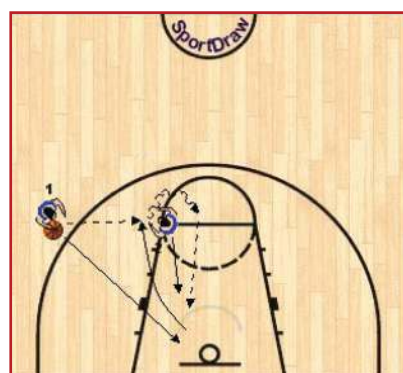
DIJAGRAM 17

DIJAGRAM 18

DIJAGRAM 19

DIJAGRAM 20

Devojke za ponos

Alise iz zemlje čuda za preporod naše košarke

i zvanrednim uspesima mladih selekcija naša ženska košarka je prevazišla krizu, izašla iz senke košarkaša. Kreirala je novi imidž, veoma prepoznatljiv u svim dvoranama i na TV ekranima, pa još posut medaljama, uz gromke aplauze za maštovitu igru pod obručima. Tim povodom razgovaramo sa čovekom pod čijim je okriljem stasala ova mlada generacija Zoranom Kovačićem Čivijom, koji je ovih dana napunio četrdeset godina rada u košarci.

– Sva ta imena divnih devojaka izašla su sa spiskova od po 50 izabranih koje pratimo u osam regiona, od pionirskih dana, kroz kampove i kontrolne treninge moji dragi saradnici i ja. Na čelu sa prof. Vladimirom Koprivi-

Milovanovićeva MVP

Jelena Milovanović, koja je nosila dres sa brojem 9 u dve reprezentacije, do 18 i do 19 godina, na EŠ u Novom Sadu proglašena je za MVP košarkašicu. Bila je u startnim petorkama pred našim navijačima, sa Sonjom Petrović, Ninom Bogičević, Sarom Krnjić i Ivanom Musović, dok je na SP u Bratislavi mečeve počinjala, isto zajedno sa Sonjom Petrović, uz Irenu Matović, Maju Miljković i Jelenu Čerinu.

Kadetkinje – 16 EŠ, Letonija

Trener: Dejan Kovačević, asistenti: Vlada Kurbalija, Nebojša Petrović, fizioterapeut: Miloš Slavković

Rezultati: Srbija - Švedska 54:50, Srbija - Poljska 71:53, Srbija - Litvanija 67:70, Srbija - Belorusija 69:47, Srbija - Češka 67:65, Srbija - Mađarska 65:49, Srbija - Francuska 57:76, Srbija - Češka 62:65.

Plasman: 1. Francuska, 2. Španija, 3. Češka, 4. Srbija, 5. Švedska, 6. Rusija, 7. Letonija, 8. Mađarska, 9. Belorusija, 10. Poljska, 11. Ukrajina, 12. Belgija, 13. Litvanija, 14. Turska, 15. Grčka, 16. Slovačka.

Do 18 godina EŠ, Srbija

Trener: Zoran Kovačić, asistenti: Momir Tasić, Mrđan Milkan, fizioterapeut: Marija Savić.

Rezultati: Srbija-Švedska 81:64, Srbija-Poljska 70:56, Srbija-Italija 70:42, Srbija-Turska 69:47, Srbija-Ukrajina 84:62, Srbija-Rusija 75:53, Srbija-Španija 72:48,

Plasman: 1. Srbija, 2. Španija, 3. Rusija, 4. Poljska, 5. Ukrajina, 6. Češka, 8. Francuska, 9. Italija, 10. Slovačka, 11. Litvanija, 12. Švedska, 13. Turska.

Do 19 godina SP, Slovačka

Trener: Zoran Kovačić, asistenti: Igor Skočovski, Dragan Vuković, fizioterapeuti: Zoran Milošević, Igor Kovačić, tehniko: Gordana Radović

Rezultati: Srbija - Kanada 79:63, Srbija - češka 76:71, Srbija - Japan 103:89, Srbija - Brazil 82:57, Srbija - Švedska 61:49, Srbija - Australija 64:57, Srbija - J. Koreja 74:62, Srbija - Švedska 75:85, Srbija - Španija 52:50.

Plasman: 1. SAD, 2. Švedska, 3. Srbija, 4. Španija, 5. Australija, 6. Slovačka, 7. Češka, 8. J. Koreja, 9. Kanada, 10. Brazil, 11. NR Kina, 12. Litvanija, 13. Japan, 14. Argentina, 15. Mali, 16. Obala Slonovače

Do 20 GODINA EŠ, Bugarska

Trener: Jovica Antonić, asistenti: Goran Topić, Goran Stefanović, fizioterapeut: Bojan Jakimovski, tim menadžer: Vladislav Lučić.

Rezultati: Srbija - Mađarska 83:63, Srbija - Belorusija 82:57, Srbija - Belgija 86:82, Srbija - Grčka 78:47, Srbija - Rusija 93:74, Srbija - Španija 79:76, Srbija - Francuska 786:64, Srbija - Španija 60:75.

Plasman: 1. Španija, 2. Srbija, 3. Francuska, 4. Turska, 5. Belgija, 6. Italija, 7. Rusija, 8. Nemačka, 9. Bugarska, 10. Grčka, 11. Belorusija, 12. Letonija, 13. Ukrajina, 14. Češka, 15. Izrael, 16. Mađarska.

com sa Fakulteta za fizičku kulturu – otkriva deo tajne uspeha mladih košarkašica, a pokoja to i nije, pošto je viđena u protekloj radnoj petoletki.

Da je Srbija neiscrpan izvor košarkaških talenata i ne samo ovog sporta, dovoljna je najprostija komparacija.

– Naš najveći rival niz godina, Španija, pa i Francuska, imaju i do šest

miliona registrovanih igračica, a mi jedva 2.500! Oni, za svaku kategoriju, poseduju po 100 trenera, dok su kod nas za sve selekcije angažovana sedmorica.

Jedna od glavnih čivija koje je Čivija poturao konkurentima bila je olraund igra košarkašica.

– Gotovo sve reprezentativke sposobne su da odigraju uspešno na svakoj poziciji, što je bilo vrlo neuobičajeno za evropsku košarku. I, još, da nije bilo hendikepa sa izostankom crnogorskih devojaka usled razlaza sa Srbijom, uspesi bi bili još veći. Glavni teret su ponele dve devojke: Milovanovićeve i Petrovićeve.

Dijamanti košarke još će se brušiti do vrhunskog sjaja. Za mesto među 12 u prvoj nacionalnoj selekciji, na čija vrata uveliko kucaju Sonja Petrović i Jelena Milovanović.

– Najbolje od najboljih iz ovih selekcija doživeće punu afirmaciju i predstavljati najprijetnije iznenađenje pod

Tvorac uspeha:
Zoran Kovačić Čivija

Žetva trofeja

Žetvu ovogodišnjih trofeja zaokružio je Jovica Antonić, selektor prve nacionalne garniture, koji se sa EŠ devojaka do 20 godina, vratio sa srebrnom medaljom.

obručima u vreme Olimpijskih igara u Londonu 2012. godine – tvrdi Kovačić, sa puno optimizma i ne bez razloga, ukoliko se osvrnemo na ovogodišnje i prethodne rezultate.

Primećujemo Kovačiću da su ove, i prethodne, mlade košarkašice kao iz one bajke o Alisi iz zemlje čuda – prave čuda na svetskim i evropskim prvenstvima.

– To je, stvarno, čudo i meni neobjašnjivo! – na kraju će Zoran Kovačić, skroman i miran u razgovoru, a dinamičan na trenerskoj klupi.

Vlastimir Ignjatović

Borislav Ćorković Reba posthumno ovenčan nagradom „Slobodan-Piva Ivković”

Boem i trener vedrog duha

jedno priznanje čoveku koji je na svoj način zadužio košarku stiglo je možda i pomalo kasno, ali najvažnije je da ga je dobio od struke i tako neizbrisivo dobio zasluženno mesto u istoriji naše košarke.

Borislav Ćorković (1932 – 2006) posthumno i zvanično je svrstan u trenerske legende na skupštini UKTS u Novom Sadu kada je posthumno dobio prestižnu nagradu za životno delo "Slobodan – Piva Ivković". Da je živ, popularni Reba sigurno bi to prokomentarisao na svoj način, uz tvrdnju „da nikad nije kasno, i da ga eto, bar kolege i drugovi nisu zaboravili..." Boem na klupi, a i privatnom životu, uvek vedrog duha, „potrošio” je u košarci skoro pet i po decenija, uglavnom na trenerskoj klupi. I, ostavio neizbrisiv trag, bez obzira na to gde je radio, menjajući klubove, pa i kontinente... Stekao je veliki broj prijatelja, obožavalaca, i još više onih koji su ga iskreno poštovali i voleli.

Detinjstvo i prva mladost Reba vezani su za Pančevo. Tamo je i dobio svoj nadimak, koji je bio i ostao njegov „zaštitni znak” do kraja života. Okušao se kao aktivan igrač u lokalnom Dinamu, s početka pedesetih, pa potom prešao u beogradski Železničar. Igrao je jedno vreme sa kasnije poznatim imenima kao što su Bora Stanković, Trajko Rajković, Sava Radović, Aleksandar Obrknežević... U kraju pored železničke stanice počeo je 1958. godine i trenersku karijeru. Kako to biva, u radu sa mladima i ženskom ekipom.

Sledi selidba na drugi kraj Beograda, u Ulicu Zdravka Čelara, gde je bila „kuća” popularnih „klomfera”, tada poznatog OKK Beograda. Zadržao se u ovom klubu pet godina /1960-65/, pa „produžio” na Mali Kalemegdan. U KK Partizan stigao je 1965. i praktično do kraja života ostao vezan za „crno-bele”, mada je u više navrata napuštao ovaj klub i ponovo se u njega vraćao. U Partizanu je prvo bio zadužen za žensku ekipu /1965-70/, sa kojom je dva puta ispadao i tri puta opet ulazio u Prvu ligu.

Na komemoraciji: Mlađen Šilobad opršta se od prijatelja i trenera Rebe Ćorkovića

Jedan je od „pionira” trenerske struke u nas koji se otisnuo na „pečalbarski rad”, među Arape. Proveo je dve godine u Kuvajtu /1970-72/, u klubu Kacija i podučavao ih košarkaškim veštinama. Nije mu bilo lako, o tome je pričao kasnije mnogo anegdota. Najteže mu je bilo da natera Arape na neki kontinuirani i ozbiljniji rad, a za dobru „kapljicu” snalazio se preko naše ambasade i nekih građevinskih firmi koje su imale svoja gradilišta.

Vratio se, a gde bi drugo nego u Partizan. Dobio je mesto pomoćnika Ranka Žeravice, počeli su zajedno da stvaraju tim za velika dela. Istovremeno obavljao je i funkciju rukovodioca Omladinske škole, koja je od te, 1973. počela da radi po novim, savremenim konceptima.

Po Rankovom odlasku u Barselonu, u leto 1974. preuzeo je prvi tim Partizana. Prve sezone „crno-beli” su na kraju bili treći, stasavala je jedna nova generacija čiji su predvodnici bili Kićanović i Dalipagić, ali i drugi vrsni igrači. Naredno prvenstvo bivše SFRJ /1975-76/ zapisano je u istoriju ovog kluba, a i Reba ga je zapamtio do

Taktika su – igrači

I u danima najveće trenerske slave, kada je osvajao titule, Reba je uvek sebe nekako stavljao u drugi plan. Tvrdio je da su za trofeje najviše zaslužni igrači, a treneri su tu samo da ih „kanališu” i eventualno posavetuju, odnosno ukažu na greške. Tako je na jednom od seminara, na kome je bio među predavačima, sa zaduženjem da priča o izboru taktike kojom je Partizan bio nadmoćan, a istovremeno i igrao najatraktivniju košarku pred auditorijom rekao:

„Zapamtite, sve zavisi od igrača, odnosno kakvu ekipu imate. Nije teško 'razbiti' zonsku odbranu protivnika, ako su vam u ekipi Kića i Praja. Oni su 'gazde' na terenu, lopta ide sa jedne na drugu stranu, odbrana se 'leluj', a posle toga – daju koš. Mogu ja da ih pripremam dan i noć, da imam bolje taktičke zamisli nego Napoleon ili Kutuzov, ali bez dobrih igrača i njihove volje za pobedom, ne bih ništa uradio. I, najvažnije je da vas oni poštuju i vole, a po mogućstvu sprovedu ono što ste zajedno naumili...”

kraja života. Osvojena je prva titula državnog prvaka, slavilo se dugo, a neki i danas pamte trenutke kada su omladenog Rebu njegovi igrači visoko podigli i bacili u vazduh („Prvo mi je bilo lepo, a posle sam se malo i uplašio, mislio sam napraviće neku šalu, pa da me puste da 'ateriram' na parket...” prisećao se kasnije Ćorković).

Ranko Žeravica se vratio iz Španije, uprava mu je velikodušno ponudila da opet preuzme ekipu.

A, Reba – šta će, promenio je „adresu”: postao je od 1. januara 1977. profesionalni trener u KSJ, zadužen za ženske selekcije. Na toj funkciji zadržao se dve godine i ostvario odlične rezultate. Sa našim devojkama osvojio

je srebrnu medalju na Evropskom prvenstvu u poljskom gradu Poznanju 1978. Taj uspeh bio je veliko priznanje našoj ženskoj košarki, jer biti odmah iza tada neprikošnovene selekcije SSSR-a, a ispred Bugarki, Čehinja, Mađarica i Poljakinja smatrano je podvigom! Inače, godinu pre toga bio je i prvak Balkana...

Posle dve godine „ljubavi” raskinut je radni odnos sa KSJ. Da ne sedi „besposlen”, iako je imao poziva, rešio je da pomogne matičnom klubu, Dinamu. Uveo je svoje Pančevce u viši rang, u tada veoma jaku Drugu ligu. Sledeća „stanica” na njegovom trenerskom putu bila je – Rijeka. U sezoni 1979/80. uspeo je da vrati ekipu Kvarnera među prvoligaše. Potom sledi novi povratak među „crno-bele”. Odmah, te sezone 1980/81. Partizan osvaja treću titulu prvaka Jugoslavije (Rebina druga). Zadržao se u klubu još jednu sezonu (1981/82), a sa tadašnjom ekipom uspeo je da osvoji i treće mesto u Kupu šampiona.

Ponovo je Reba pakovao stvari za dalek put, na azijski kontinent. Otišao je opet u Kuvajt i uspešno vodio tim Kazme. („Bilo je i nekih trofeja za dve godine, osvojili smo prvenstvo i kup, dobro smo saradivali i oni sa mnom, a i ja sa njima, postala je to stvar navike i iskustva”... govorio je prijateljima).

Sledi povratak u Beograd, u „svoj” komšiluk u Šumice, a preuzeo je brigu o košarkašicama Voždovca (1984/87), koje su u to vreme bile u samom vrhu ženske jugo-lige.

Povratak u Partizan za Rebu Ćorkovića nije bio ništa novo ni tog leta 1987. Dobio je funkciju šefa stručnog štaba, o prvom timu su brinuli drugi, mlađi treneri. Potom je u sezoni 1989/90. ponovo obavljao dužnost prvog trenera. Na tom mestu ostao je do 1993. godine. Stiže nova ponuda iz inostranstva i Reba se seli na Kipar, kao instruktor FIBA. Jedno kraće vreme radio je i kao trener kluba Alki... Posle toga, opet u funkciji instruktora FIBA dobija novu destinaciju – radio je u Saudijskoj Arabiji! Svoje bogato iskustvo, protkano šarmom prenosio je mladim Arapima, edukovao njihove trenere, savetovao reprezentaciju ove zemlje.

Ni sam ne pamti koji mu je to put bio da se vraća u „straro jato”, ali u Partizanu je opet od 1996. godine. Postavljen je za rukovodioca omladinskog pogona, da bi dve godine kasnije bio „unapređen” u savetnika. Iz kluba u Humskoj 1 zvanično odlazi u penziju, ali to nije bio i kraj njegovog aktivnog bavljenja košarkom. Oformio je privatnu školu košarke „Reba basket”, koja je radila uspešno nekoliko godina. Bio njen šef, trener i savetnik, praktično do poslednjeg dana života. A, oči je sklopio posle teške bolesti 25. januara 2006. i pridružio se, tamo na „onom svetu” mnogim prijateljima koji su otišli pre njega.

Ostavio je iza sebe neizbrisiv trag u beogradskoj, srpskoj, pa i jugoslovenskoj košarki. Imao je svoj specifični imidž, mali čovek – velikog srca. I boem čitavog života, ali i na trenerskoj klupi, sa svojim stilom vođenja treninga i utakmica. Ponekad potcenjivan bez pravog razloga, ali njegovi rezultati i odnos koji je /iz/gradio sa ljudima nikoga nisu mogli da ostavljaju ravnodušnim.

S. P.

Memorijalni turnir Slobodan-Piva Ivković

U čast legende

k

K Radnički sa Crvenog krsta je decenijama zaštitni znak Beograda. Momci sa Krsta plenili su svojim igrom, ponašanjem, ljubavlju prema glavnom gradu. U „staroj Jugoslaviji”, u onoj ligi koja je bila najjača u Evropi, krstaši su igrali veoma zapaženu ulogu, mnogi velikani tadašnje košarkaške scene strepeli su kada su dolazili na Krst. Predvođeni Srećkom Jarićem, Milenom Marovićem, Dugijem Damjanovićem, Tvigijem i ostalima, osvojena je i titula 1973. I mnogo godina kasnije Radnički je odlično igrao i na domaćoj i na međunarodnoj sceni. Danas, to nije slučaj. Radnički je pre nekoliko godina dotakao dno. Krenuli su od „beton lige”, sada su u Prvoj srpskoj i, ako se nešto nepredviđeno ne desi, sledeće godine biće u Prvoj ligi. Simbol onog i onakvog Radničkog bio je Slobodan-Piva Ivković. Velikan trenerske scene udahnuo je dušu KK Radnički ali i celokupnoj našoj košarci. Sve što su generacije Radničkog naučile, naučile su od Pive Ivkovića. U njegovu čast, već petu godinu zaredom, održava se Memorijalni turnir.

Turnir je održan 29. i 30. septembra i učestvovali su FMP, Partizan i OKK Beograd, klubovi od tradicije – objašnjava Dejan Popović, predsednik Upravnog

Kapiten OKK Beograda Draganu Mitroviću pobjednički pehar predao je Mirosljub Damjanović

odbora novog Radničkog. – „Poziv OKK Beogradu, između ostalog, je i zato što sam saznao iz velike Pivine biografije da je Piva svoj prvi trenerski angažman imao

1965. godine, na poziv Bore Stankovića upravo u OKK Beogradu. Nakon toga je tek prešao u Radnički i tu ostao ceo svoj život. Piva je bio i ostao najveća legenda Radničkog i pitanje je kako bi ovaj klub izgledao u poslednjih 40 godina da nije bilo Pive Ivkovića. On je bio jedan vizionar koji je košarku gledao 10 godina

Pivini brat i prijatelj: Duda Ivković i Borislav Stanković

unapred, uvek je težio savremenoj i brznoj košarki. Volio je da radi sa mladim igračima i kao rezultat toga je i ta čuvena titula 1973 osvojena sa igračima koji su imali 19 i 20 godina. To je i nama sada zvezda vodilja”.

Kako je protekao turnir?

– Došle su sve legende srpske košarke. Naravno, bio je tu sve vreme Duda Ivković, Bora Stanković, ljudi iz sadašnjeg saveza, bili su tu i treneri Aca Petrović, Bata Đorđević, bila je tu i Pivina supruga Branka. U 11 sati tog dana posetili smo grob Pive Ivkovića i odali poštu čoveku koji nam je toliko dao.

Šta mislite da li bi Piva bio zadovoljan da danas može da vidi Radnički?

– Mislim da bi bio zadovoljan, jer mi sada pokušavamo da sprovedemo tu njegovu viziju i da od naših mladih igrača napravimo ozbiljan tim. Mnogo nam nedostaje, njegova slika u klubu je naša ikona i iako nije sa nama njegov duh je uvek na Crvenom krstu – kaže za Trener Dejan Popović, predvodnik novog talasa KK Radnički.

Božidar Manojlović

Aleksandar Džikić BC 2007

Ideje za unapređenje igre u napadu

vo nije ništa novo, malo je drugačije od ostalih, dosta je bilo korisno za moj tim. U košarci postoji jedna istina, ali niko ne zna kako glasi ta istina, šta je dobra a šta loša košarka. Postavljaju se razna pitanja, a jedno veliko pitanje, da li da se igra ovako ili onako, to ste svi slušali. Ne znam kakva vam je ekipa i sa kakvim igračima radite, ali na osnovu sopstvenog iskustva pokazaću vam neke ideje koje su meni donosile rezultate.

Svaki trener treba da zna sa kakvom ekipom radi, koje su mogućnosti igrača, šta mogu, šta ne mogu, na osnovu tih podataka trener pravi igru i razvija svoje ideje koje igrači sprovode u delo.

Stvari koje vaši igrači znaju prikazivaćete više puta, a stvari koje ne znaju probaćete da sakrijete ili izbegnete takve situacije. Košarka je živa igra koja traje 40 minuta i naravno da će se neplanirane stvari desiti. Mnogo ljudi učestvuje u toj igri: publika, treneri, sudije, igrači i još mnogo različitih faktora. Šta mi možemo? Možemo da se sukobimo sa problemima i rešavamo ih jedan po jedan, da bismo na kraju došli do situacije koja nama odgovara.. Hteo bih da napravim jedno poređenje sa ultimate fight-om, svi dobro znamo šta je to. Postoje različiti borci, kada se sukobe jedan radi svoje, drugi radi svoje, a samo jedan pobeđuje, tako je i u košarci. Ne odstupaš na utakmici od onoga kako razmišljaš. Imao sam sreću kao vrlo mlad (trenerski) ,imao sam dvadeset i jednu godinu i sedeo sam u društvu Pive Ivkovića koji mi je rekao: Od svakoga možeš da naučiš kako treba i kako ne treba. U početku mi nije bilo jasno, ali kako sam bio stariji shvatio sam. Ovo predavanje ja mogu da odbranim činjenicam i stvarima koje su mi se dešavale, jer je ovo ono u šta ja verujem i kako radim. Naravno da ima i drugih načina, ali ovo su, ponavljam, samo neke moje ideje.

Zagrevanje se obično sastoji od vežbi 2 na 1, 3 na 2 i 4 na 3 u kontinuitetu.

U igri 2 na 1 tražim od igrača da drže rastojanje, jer napadaju jednog čoveka iz dva različita ugla.

Igra 3 na 2 ima tri pravila koja tražim da igrači poštuju:

Pravilo 1: Uvek tražim igrača koji je slobodan

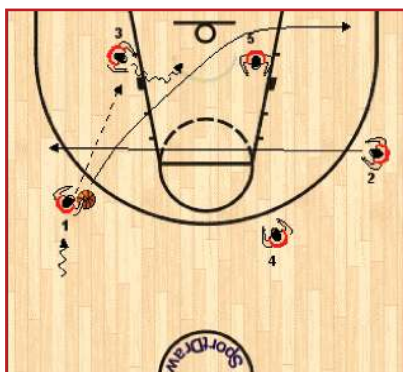
Pravilo 2: Moram doći u situaciju da imamo 1 na 1, 1 na 1 i 1 na 0, neko mora da je sam.

Pravilo 3: Igrač sa loptom uvek mora da izabere određenu stranu (izbegavamo sredinu), krilni igrači moraju da trče sa strane ako ne prime loptu u visini penala idu u skraćeni kornar a prateći igrači se spuštaju na poziciju niskog posta.

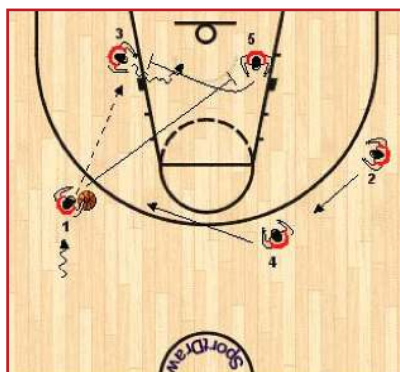
Igra 4 na 3 – ideja u ovoj vežbi je da napadamo niskog posta na strani pomoći. Igrač sa loptom mora da dribla loptu između bočne linije i linije penala. Krilni igrači ako ne prime loptu, napadaju kratki kornar, centar napada poziciju niskog posta, četvrti igrač ostaje na uglu penala na strani pomoći.

Odluka napada nikada nije da ode do kraja, odbrana ako želi da natera napadače da šutnu 50 lopti oni će bukvalno stajati u reketu. Zato je moja odluka da iskreiram šut iz igre 1 na 1 sa pozicije skraćenog kornara. To stvara veliki pritisak na odbranu. Driblingom ka srcu reketa na unutra na pomoć neko će uvek da skupi i igrač ostaje sam na strani pomoći.

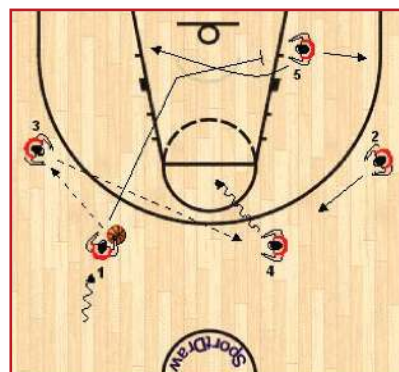
Treneri su počeli da izbegavaju dupli pas, stvarno ne znam ni jedan jedini razlog za to, to je jedan od vidova saradnje kojom osvajaš teren. Dodamo loptu i utrčimo da vežemo svog igrača. Ako na utakmici vidimo šta radi odbrana, na osnovu toga igrači treba da čitaju i prilagođavaju se situaciji. Lično mislim da je budućnost i brzina košarke u relaciji trener igrač. Treneri u svojoj komunikaciji sa igračima treba da izbacе rečenice, iz razloga što tu rečenicu može da zameni jedan jedini broj. Trener dobija na vremenu a igrač brzu i pravovremenu informaciju. Ako u svom timu imate tri različita igrača koji mogu da skupe odbranu igrom leđima, to je zaista velika moć napada. Ako terate odbranu da na tri različita igrača reaguje skupljanjem ili nekim drugim vidom pomoći, imamo pet igrača na terenu koji imaju istu ideju. Ideja je da se pomogne igraču sa loptom. Opet je poenta da sklonimo igrača sa prvog dodavanja, hoću da kad igrač krene na koš u prvoj liniji ne bude zaustavljen, hoću da stavim pritisak na visoke igrače. Hoću da se visoki igrači bave mojim bekovima, što automatski znači da će njihovi bekovi da se bave mojim visokim igračima, što je u fazi zagrađivanja za mene hendikep situacija (miss match). Naravno da postoje ekipe kao Panatenaikos, gde Dijamantidis može da brani sve, ali postoji samo jedan takav koji može tako da igra odbranu, znači hoću da napravim pritisak i na centre i na bekove u napadu. Moja ideja je da probate da igrate preko obruča. Sigurno imate barem jednog igrača koji može da igra iznad obruča mislim da nije loše

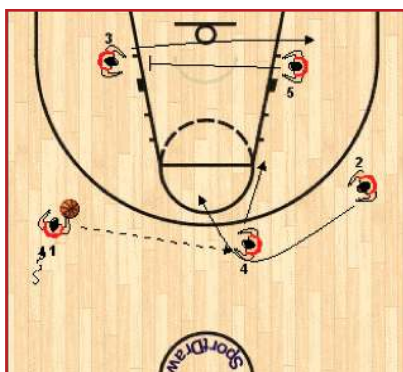
VARIJANTA 1

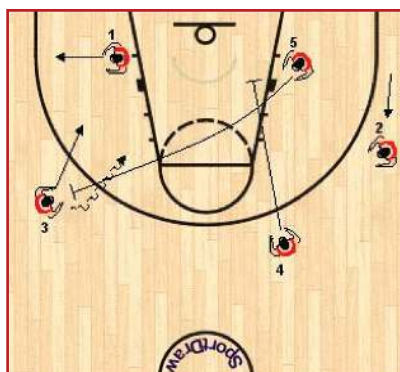
VARIJANTA 2

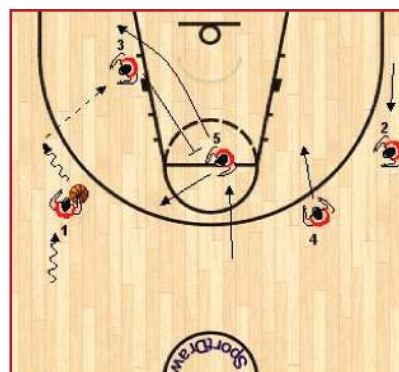
VARIJANTA 3

VARIJANTA 4

VARIJANTA 5

VARIJANTA 6

da imate u svojim timovima takve varijante, koje vam mogu dosta pomoći, a nikako odmoći.

U zavisnosti od toga šta se dešava na strani lopte gde se odvija akcija i kako odbrana reaguje na strani pomoći, od toga zavisi reakcija i realizacija vaših igrača sa idejom da kaznimo protivnika na strani pomoći. Hoću da igram najlakše moguće, hoću da imam protok lopte, pet igrača na terenu koji imaju istu ideju da pomognu igraču sa loptom. Pokušajte uvek da prevedete igrače na stranu akcije, nastavak je veoma jednostavan da biste uvek igrali na tog igrača koji je dominantan, terajući odbranu da skupi pa raširi.

Naši igrači moraju da shvate jednu stvar, da ne postoji ni jedan jedini razlog da bi napad ostao u mestu. Naši igrači moraju uvek da se kreću sa idejom koju vam stalno ponavljam, pomozite svom saigraču jer i on treba tebi da pomogne. Osnovna stvar u košarci jeste da dodam loptu i da imam gde da odem posle dodavanja. Hoću da svaki igrač napada poziciju kratkog kornera jer mislim da odatle može da se napadne i iskreira lagan šut iz igre 1 na 1. Odbrana mora da se prilagođava kako bi uspela da odbrani pozicije kratkog kornera. Hoću da promenom strane spuštam loptu dole posle 2 ili eventualno 3 dodavanja.

Ovo su neke moje ideje, kako ih ja doživljam i kako ja razmišljam, ali ako ne nateramo svoje igrače da trče, da se kreću, da menjaju mesta, budite sigurni da ste u velikom problemu.

Ja sam trener koji je dugi niz godina radio u Evropi, prati evropsku košarku, evropski trend, nisam američki trener, već trener koji je zaposlen u Americi.

Varijanta 1

1 sa loptom spusti loptu 3 na skraćeni kornier i protrči na suprotnu stranu u kornier, 2 u trenutku igre 1 na 1, 3 pro-

trčava u visini penala, 4 čeka povratni pas, 5 traži loptu u srce reketa.

Varijanta 2

1 sa loptom spusti loptu 3 na skraćenom kornieru, ide u blokadu 5 i otvara se u ćošak, dok 5 kako je primio blok, odmah daje blokadu 3 pick and roll, 4 se pomera na poziciju gde je bila 1, a igrač broj 2 se pomera na mesto 4.

Varijanta 3

1 posle demarkiranja dodaje loptu, 3 utrčava u reket, nije dobio loptu, daje blokadu 5 koja se spušta na poziciju skraćenog kornieru, 1 se otvara u ugao, 3 dodaje 4 i spušta se u ugao, 4 ide na prodor, 2 popravljaju ugao i brani centralni deo terena.

Varijanta 4

1 sa loptom, 5 pravi leđnu blokadu igraču 3, ostaje na skraćenom kornieru gde je dao blokadu, 3 odlazi u kornier, 4 uručuje loptu 2, 2 prodire, 4 se spušta na očišćenu stranu i napada kretnjom stranu pomoći.

Varijanta 5

1 dodaje 3 spušta se na skraćeni kornier, za to vreme 4 se spušta prvom igraču koji je napao reket 5, 4 ostaje na skraćenom kornieru, 5 po primanju blokade ide i daje 3 blokadu pick and roll, 3 prodire, 2 popunjava na centralni deo terena.

Varijanta 6

1 sa loptom, 3 sa skraćenog kornieru daje 5 blok u leđa i otvara se spolja, 5 se spušta na skraćeni kornier i dobija loptu.

Priredio: **Marko Filipović**, trener

U susret novoj sezoni

Trenerske klupe – stabilne

Najveći broj trenera, naših najboljih klubova, za razliku od prethodnih godina, ostao je na svojim mestima. Naravno, sasvim opravdano. Ohrabruje što je definitivno pobeđio zdrav razum, kada su u pitanju licence. Svi treneri, sa izuzetkom Napretka iz Kruševca, imaju trenere sa crvnom licencom. Evo stratega koji će povesti svoje timove do željenih rezultata:

DUŠKO VUJOŠEVIĆ (Partizan) – Čelnici Partizana nisu imali nikakvih problema po pitanju stručnog štaba tokom minulog periodu. Duško Vujošević, sjajni stručnjak, koji je crno-belima u proteklom periodu podario šest uzastopnih titula, sprema se sa svojim pulenima za pohod ka sedmom trofeju u nizu. Uz to crno-bele ponovo očekuje i učešće u Evroligi.

STEVAN KARADŽIĆ (Crvena zvezda) – Nova sezona je nova prilika, novi izazov za sve kojima je crveno-bela boja bliska srcu. Stevan Karadžić je preuzeo tim prošle sezone. Sa Zvezdom je stigao do velikog finala, gde je morao da pruži ruku i čestitati Dušku Vujoševiću na novoj tituli.

VLADA VUKOIČIĆ (FMP) – Fabrika talenata iz Železnika kreće u nove pohode, sa starim trenerom koji je za dve sezone koliko je na klupi FMP-a stekao ime, afirmaciju i ugled ne samo na teritoriji Srbije. Vukočić sa velikim ambicijama ulazi u novu sezonu, jer je više nego evidentno da njegovim venama teče krv pobeđnika.

MIROSLAV NIKOLIĆ (Hemofarm) – Vrščani sa velikim ambicijama ulaze u novu sezonu. Stručni štab je ostao nepromenjen, a Miroslav Nikolić je u dosadašnjoj karijeri pokazao da zna kako se osvajaju trofeji. Nova prilika da se tim iz Vršca upusti u borbu za tron. Hemofarm će naravno i ove sezone igrati na četiri fronta.

IVICA MAVRENSKI (Vojvodina) – Vojvodina je opravdala očekivanja u minuloj sezoni. Novosađani su uspeli da se izbore za mesto u Jadranskoj ligi, pa se očekuje da Novi Sad ponovo postane grad košarke. Trener je ostao isti.

JOVICA ARSIĆ (Zdravlje) – Jovica Arsić, vratio se u Zdravlje sa željom da centar koji je dugo godina bio prepoznatljiv upravo po košarci vrati tamo gde mu je objektivno i mesto. Leskovic voli košarku, dvorana je po pravilu ispunjena do poslednjeg mesta.

MILOVAN STEPANDIĆ (Borac) – Čačak je bio i ostao košarkaški grad. Iskusni staretg Milovan Stepandić iz sezone u sezonu ulazi u nove borbe i izazove. Tim koji je uspostavio blisku saradnju sa FMP Železnikom i ove sezone će imati težak zadatak, da uz dobre rezultate, afirmiše i razigra mlade košarkaše, koji bi se kasnije preselili u FMP.

DEJAN MIJATOVIĆ (Svislajons) – Selektor juniorske reprezentacije Srbije koja je na Evropskom šampionatu u Špa-

niji osvojila zlatnu medalju, odavno je prionuo na posao u Vršcu. On će pokušati da Vršcu obezbedi veliki gradski derbi.

DRAGAN TORBICA (Novi Sad) – Čelnici kluba iz Vojvodine nisu menjali stručni štab. Pohod ka elitnom društvu pokušaću da ostvari Dragan Torbica. Po mišljenju stručnjaka ova ekipa ima veoma kvalitetan tim, dobrog stručnjaka, što je preduslov da uz Vojvodinu, ovaj grad dobije još jednu respektabilnu ekipu.

OLIVER POPOVIĆ (Vizura) – Beogradska Vizura bi mogla da bude najprijetnije iznenađenje predstojećeg šampionata. Čelnici mladog kluba, opredelili su se da priliku ukažu mladom ali izuzetno talentovanom stručnjaku Oliveru Popoviću. Popularni Pop, koji je imao i sjajnu igračku karijeru, mnogo toga je naučio tokom bavljenja košarkom kao igrač, a to sada uspešno prenosi na momke željne znanja i afirmacije.

MILOŠ PEJIĆ (Sloga) – Srpska Bolonja je spremna za novu sezonu. Navijači Sloge su bili zadovoljni ostvarenim u prošlom šampionatu kada je tim iz Kraljeva izbio mesto u Supertligi. Očigledno su i čelnici kluba bili zadovoljni, jer je treneru Milošu Pejiću ukazana prilika da nastavi započeti posao. Cilj Sloge u predstojećem šampionatu je nepromenjen.

RADENKO VARAGIĆ (Mašinac) – Iste ambicije kao i Sloga ima i gradski rival Mašinac. Ljubitelji košarke u Kraljevu su prošle sezone zaista imali priliku da maksimalno uživaju, jer su i Sloga i Mašinac stigli do Superlige. Velika prednost ovog kluba je činjenica da je stručni štab na čelu sa Radenkom Varagićem ostao nepromenjen.

DRAGIŠA ŠARIĆ (Mega ishrana) – Okršaj Mega Ishrane i Vizure biće izuzetno zanimljiv za ljubitelje košarke u Beogradu, jer će koplja ukrstiti gradski rivali, a i treneri se jako dobro poznaju iz igračkih dana.

PREDRAG JAČIMOVIĆ (Ergonom) – Niš mašta o velikim utakmicama, o žestokim okršajima, o dolascima velikih i moćnih ekipa kako iz Srbije tako i iz Evrope. Predstojeća sezona je lepa prilika da se napravi korak ka realizacijintog sna. Da bi snovi navijača postali java, da bi Niš ponovo postao respektabilan košarkaški centar.

ZORAN CVETANOVIĆ (Radnički 034) – Kragujevac je jedan u nizu gradova iz srca Srbije koji istinski želi da se vrati u sam vrh srpske košarke i postane istinski košarkaški centar po viziji trenera Zorana Cvetanovića.

MLADEN MIKIĆ, na klupi trećeg novosadskog prvoligaša Radnički Invest grup, pokušaću da ovaj tim bude uz rame klubovima iz Novog Sada.

Kao što rekospo, do zaključenja ovog broja, samo još Napredak nije dobio trenera za predstojeću sezonu.

S. Janičić

Prvo žensko srebro, Sicilija 1968.

Preko trnja do zvezda

pre gotovo 40 godina, naše košarkašice osvojile su prvu seniorsku medalju na evropskom prvenstvu. Bilo je to na Siciliji (Italija) 1968. godine, a put do medalje najslikovitije se može opisati latinskom izrekom „Per aspera ad astra” – „Preko trnja do zvezda”.

Koristeći sećanja Marije Veger iz knjige „Kraljica igre” (Vladimir Vujan), u prilici smo da vam ispričamo jednu od lepih priča naše ženske košarke.

Te 1968. godine selektor Vladislav Demšar i njegov pomoćnik Borivoje Cenić, sačinili su ambiciozan plan priprema za Balkanijadu (Split) i Evropsko prvenstvo (Mesina). Na pripremama koje su trajale gotovo dva meseca, treniralo se i 4 puta dnevno!! Dvadesetak igračica ravnopravno je konkurisalo za mesto u timu.

Na Balkanijadi – debakl. Posle dva poraza od Rumunije (52:59) i Bugarske (61:81), pobeđena je Italija (73:50), koja je na ovom takmičenju učestvovala van konkurencije. Kritike i sumnje u ovu ekipu dolazile su sa svih strana. Najteže su bile one upućene od čelnika KSJ, koje su jasno govorile da je – „EP poslednja šansa ženskoj košarki” (Kristančić, predsednik Stručnog saveta KSJ), jer – „nema kvaliteta, nema rezultata, nema doprinosa ugledu našeg sporta” (Šaper, predsednik KSJ). Izjave Radomira Šapera i Borisa Kristančića, vrhunskih funkcionera naše košarke, imale su jasan cilj. On je i ostvaren, kod devojaka je probuđen inat, tako svojstven ljudima sa ovih prostora, koji je kao i uvek dao rezultat!

U apsolutno istom sastavu u kome su nastupile na Balkanijadi, devojke su na EP otišle rešene da pokažu i dokažu svima da vrede i da mogu više od onoga što se od njih očekuje.

Takmičenje u Raguzi, na Siciliji, započeto je pobeđama nad Mađarskom (62:43) i Francuskom (65:56). Za prvo mesto u grupi odlučivala je utakmica sa Istočnom Nemačkom, trećeplasiranom ekipom sa prethodnog šampionata. Boreći se „na nož”, predvođeni kapitenom Ružicom Međglaj ostvarili smo još jednu pobeđu (65:50).

Završne borbe na Šampionatu održavale su se u Mesini. Sjajna i iznenađujuća serija pobeđa je nastavljena, poražena je i reprezentacija Poljske (59:47). U drugom kolu protivnik je bila Bugarska, koja nas je samo desetak dana ranije pobeđila sa 20 razlike na Balkanijadi u Splitu. Zahva-

ljujući našoj borbenosti, ostvarena je još jedna pobeđa (54:44). Do poluvremena bilo je mnogo problema (21:20). Minimalno vođstvo i po četiri lične greške Jelice Kalenić i Marije Veger, bili su razlog za paniku. Ipak, zahvaljujući ra-

znovrnosti u igri i izvrsnoj Mariji Veger, koja je na ovoj utakmici bila naš najbolji igrač i strelac (postigla je 20 poena), opet smo slavili. Sa pet pobeđa i bez ijednog poraza sada smo bili ozbiljni kandidati za medalju.

Poraz od SSSR-a (51:84), bio je očekivan, ali ne sa tolikom razlikom. Bez teškoća savladana je Belgija (82:44), a onda su na red došle ponovo Nemice. Ova utakmica odlučivala je o tome ko će se okitati medaljom! Uprkos jakom tempu koje su Nemice nametnule, naše devojke su ukazanu šansu iskoristile. Pobeđa od 51:45 donela je prvu medalju jugoslovenskoj reprezentaciji na evropskim šampionatima – srebrnu.

Poraz u poslednjoj utakmici protiv Italije (40:54), nije imao nikakav značaj. Celo takmičenje bilo je zaslužen trijumf kolektiva koji je godinama sazrevao i u pravom trenutku i na pravom mestu „eksplodirao”. Marija Veger, dvadesetjednogodišnja Novosađanka proglašena je najboljom igračicom i najboljim strelcem Evropskog prvenstva.

Istorijski uspeh ženske košarke postigle su Jelica KALENIĆ, Ružica MEGLAJ, Slavojka TAUŠAN, Olga ĐOKOVIĆ, Spomenka MILOJEVIĆ, Stanka STOŠIĆ, Jasna SELIMOVIĆ, Mirjana BREMEC, Nada MILETIĆ, Meta ŠTOKA, Milica RADOVANOVIĆ i Marija VEGER. Stručni štab sačinjavali su Vladislav Demšar i Borivoje Cenić, a vođa ekipe bila je legendarna Cmiljka KALUŠEVIĆ.

Priprema: **Milan Tasić**

Nova knjiga

Kako graditi temelj

U izdanju Mini basket udruženja Srbije, ovih dana je izašla knjiga namenjena onima koji u svet košarke uvođe one najmlađe, one koji bi trebalo da prvi put uzmu u ruke košarkašku loptu i zavole je za sva vremena.

Reč je o knjizi Mini basket, za čiji kvalitet je najbolja preporuka ime autora – Rade Georgijevski, u svetu najmlađih, ali i odraslih, prepoznatljiv jednostavno kao – Race. Svoje bogato i decenijama sticano iskustvo, Race je, srećom po našu košarku, pretočio u knjigu koja je istovremeno i udžbenik za one koji se upuštaju u tako izazovan i zahtevan rad sa najmlađim košarkašima, odnosno onima koji bi to tek trebalo da postanu.

Bogato ilustrovana fotografijama sa bezbroj takmičenja koja je, slobodno se može reći, Race organizovao, knjiga je u stručnom delu podeljena u dva dela, i to metodologija rada sa uzrastom od 3-6 i 7-10 godina.

Recenzent knjige je dr Laslo Hajnal. Predgovor je napisao Predrag Bojić, generalni sekretar KSS, koji uz zahvalnost autoru, kaže, ... jer sam uveren da će ova značajna knjiga biti još jedna važna karika u lancu uspeha srpske košarke.

U SLICI I REČI

Naši novinari osvojili Madrid

Kad nisu mogli Mokini košarkaši, mogli su novinari Srbije. Izveštači beogradskih medija, koji su bili na nedavno završenom košarkaškom EP u Španiji osvetlali su obraz Srbije osvojivši turnir u basketu. U samom centru Madrida, kada su naši „moskitosi“ već odavno bili kod kuće, novinarska ekipa demonstrirala je pravu košarku!

Predvođeni selektorom Biljanom Obradović (TV Pink), a u sastavu Dragutin Stojmenović (Press), Predrag Gajić (Kurir) i Darko Plavšić (Vesti), srpski novinari su bili poput kaznene ekspedicije na nezvaničnom EP za izveštače.

U četvrtfinalu turnira srpski izveštači su pobedili selekciju Španije 15:3, u polufinalu je pala Francuska sa 15:9, dok su u finalnom meču savladani Poljaci 15:13, iako su u svo-

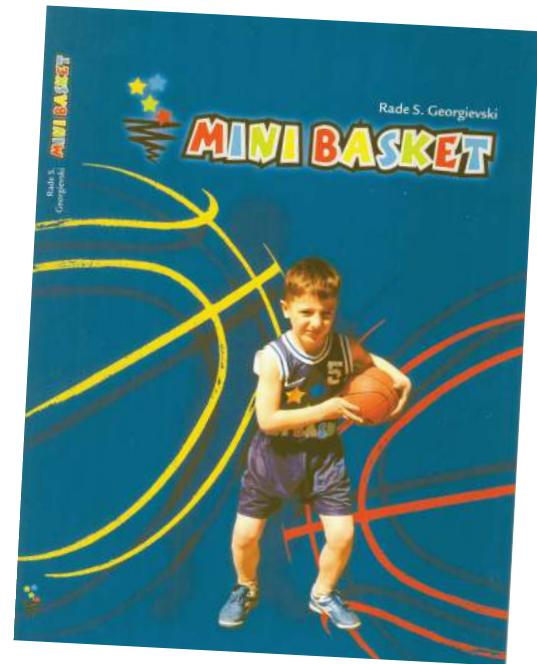
Posebnu specifičnu težinu imaju reči legendarnog Bore Cenića koji o ovoj knjizi kaže i ovo:

– Kada se završe ova dva programa, deca će apsolutno biti pripremljena da uđu u ozbiljnu košarku. Program koji je napravio naš cenjeni kolega Rade Georgijevski je izuzetan poduhvat i prva knjiga ovog sadržaja za koju sam čuo. Ne znam da je iko sa toliko mašte i divnog osećaja za dečiji uzrast napravio tako seriozan program.

Ovo je izuzetno uputstvo mladim trenerima šta i kako bi trebalo da rade, a roditeljima da uoče i da shvate veličinu pedagoškog rada. To treba podvući, da je pedagogija najvažniji cilj ovog programa. Najzad, sve čestitke i moje divljenje za ovaj poduhvat.

Knjiga je štampana u tiražu od hiljadu primeraka i verujem u njeno drugo izdanje.

M. P. P.

jim redovima imali bivšeg reprezentativca Tomaša Jankovskog (212 cm).

Na kraju komentar je dao, ne najstručniji, ali sigurno najlepší selektor Srbije u istoriji - Biljana Obradović.

– Verovala sam u moje kolege i zato sam ih i izabrala. Čekamo sledeći šampionat u Poljskoj da još jednom pokažemo da smo zemlja košarke – rekla je Obradovićeva.

Trener broj 3

Mudrost Laleta Lučića

n

aš intervju, rubrika je koja je u trećem broju posvećena našem uglednom treneru Vladislavu Laletu Lučiću, tada treneru košar-

Igor Kokoškov

Tajna uspeha - rad!

Dejl Braun

Teorija treninga i razvoj (izvor uspeha)

Stručne teme su polako osvajale sve više prostora. Tako smo u ovom broju imali, pored ostalih: Dejl Braun – Teorija treninga i razvoj

kaša Crvene zvezde. Iskusi stručnjak je imao šta da poruči svojim kolegama, a naš časopis čast da zabeleži, za sva vremena, mudrost vrsnog košarkaškog pedagoga. Gotovo celu svoju trenersku filozofiju Lale je sažeo u jednoj rečenici koja je bila i naslov ovog intervjua: Autoritet se gradi znanjem, radom i rezultatima, poručio je Lučić. Mudrost na koju svakako vredi i danas podsetiti, naročito one koji su pre deceniju, tek debitovali na trenerskoj klupi, ili namejavaju da se posvete trenerskom poslu. Zanimljivost je da je na naslovnoj strani u grupi igrača, za vreme tajm auta i Oliver Popović, sada Laletov kolega.

Nešto slično, za isti broj časopisa, napisao je i tada malo poznat mladi stručnjak koji se vratio sa svog prvog dvomesečnog usavršavanja u SAD, Igor Kokoškov: Tajna uspeha – rad! – Najbitnija stvar koju ja kao novo iskustvo nosim sa ovog putovanja, a na koje mislim da možemo mi treneri da utičemo, uz objektivne probleme koje imamo jesu: Bolja organizacija rada, Timski rad trenera i Profesionalizam (posvećenost poslu), napisao je u autorskom članku, pored ostalog, Igor Kokoškov.

(Ne)očekivan uspeh Mihajla Vukovića

Preko Kupa do zvezda

– Naš mladi stručnjak Dušan Perić, za ovaj broj je uradio temu: – Uticaj bazičnih antropomotoričkih sposobnosti na razvoj mladih košarkaša.

Već u trećem broju, pod pritiskom realnosti, nametnula se, kao tema broja: Trenerska vrteška. Nažalost, kasnije je ova tema postala gotovo stalna rubrika.

Sada već zvuči kao istorijski podatak da je naš Mihailo Vuković sa Valjadolidom osvojio Kup kralja. – Valensija je nekoliko dana slavila Mihaila Vukovića. Ovo je prvi trofej od nastanka kluba, a ujedno i prvi trofej koji je u ovaj grad posle 27 godina doneo jedan sportski kolektiv. Uspeh je utoliko veći jer je to bio prvi klub koji je u debitantskoj sezoni Kupa postao pobednik.

Sa koricama u boji, ovaj broj Trenera je izašao na standarnom broju od još četrdeset strana

M. Polovina

FECC – FIBA Europe

Tri godine za usavršavanje

p rilično je teško u jednom tekstu preneti sve ono što se dešavalo od 24. do 30. jula 2007. g. na prvoj trenerskoj klinici FECC, u gradu Retimno na grčkom ostrvu Krit, pa evo samo najinteresantnijih utisaka.

Projekat FECC je osmišljen od strane FIBA EUROPE i podrazumeva usavršavanje 60 najperspektivnijih trenera, koje su poslale nacionalne federacije svih država Evrope, u trajanju od tri godine uz istovremeno praćenje evropskih prvenstava za dečake uzrasta od 16, 18 i 20 godina.

Zahvaljujući koordinatoru Michaelu Schwarzu, na ovogodisnjoj klinici sam imao priliku da učestvujem u funkciji posmatrača i zbog toga sam u mogućnosti da sa trenerima u Srbiji podelim svoje utiske.

Mogu reći da je glavna tema ovogodišnje klinike bila: Selekcija igrača, njihov individualni razvoj i određivanje profila igrača!

Nakon svečanog otvaranja, prvo predavanje održao je trener Nihat Izić, selektor turske reprezentacije do 20 godina na temu: Selekcija talentovanih igrača, na kom je predstavio turski model selektiranja i rada sa selekcijama mlađih kategorija iz koga je u poslednjih desetak godina pod njegovim rukovodstvom izrašlo nekoliko NBA igrača (Hedo, Turkoglu, Mehmet Okur...). Na temu selekcije, odmah nakon Izićevog izlaganja predstavljen je veoma interesantan francuski model od strane trenera Luciena Legranda, trenutno direktora Instituta za sport u Parizu (INSEP), kroz koji je svojevremeno prošao i ovogodišnji MVP igrač play off serije NBA lige Toni Parker. Francuski model svakako je veoma zanimljiv, jer je zasnovan na tome da najtalentovaniji igrači iz cele države (devojčice i dečaci) uzrasta od 14 do 18 godina, žive, treniraju i školuju se zajedno na INSEP-u, istovremeno igrajući zajedno različite rangove takmičenja tokom cele godine. Ovaj sistem je kompletno finansiran od strane države i u poslednjih nekoliko godina pokazuje izuzetne rezultate reprezentativnih selekcija Francuske u svim uzrastima.

Naši na Kipru: Svetislav Pešić i Željko Đokić

Svakako moramo pomenuti i interesantno predavanje trenera Henrika Dettmanna, trenutno selektora Finske A reprezentacije, na temu: Makrociklus-plan treninga. Cilj predavanja bio je da se objasne najbolje metode planiranja trenažnog procesa za mlade igrače sa aspekta koncentrisanja na ključne faktore uspešnog razvoja igrača (fizičkog, mentalnog, tehničko-taktičkog).

Naravno, ključno predavanje ovogodišnje klinike bilo je predavanje trenera-mentora Svetislava Pešića (trenutno trenera ruske ekipe Dinamo-Moskva) na temu: Profil igrača. Na ovom predavanju trener Pešić je detaljno izneo sve karakteristike koje jedan igrač mora da poseduje da bi mogao da igra na vrhunskom nivou, a zatim obrazložio i njegovo viđenje igrača „budućnosti“ na svakoj pojedinačnoj poziciji od organizatora igre do igrača na poziciji centra. Naročito je bilo poučno čuti mišljenje trenera Pešića, koje su to pozitivne ljudske i košarkaške karakteristike, kao i metode za njihov razvoj i usavršavanje na svakoj od pomenutih igračkih pozicija.

Pored teoretskih predavanja program prve FECC klinike sastojao se i od četiri praktična prikaza treninga na kojima su kao demonstratori učestvovali sami participanti.

Trener Legrand je održao pokazni trening za razvoj i usavršavanje tehnike skok šuta. Trener Pablo Laso, inače prvi trener španske ekipe Bruesa-Guipuzcoa je predstavio trening sa spoljnim igračima, na kome je akcentovana igra licem ka košu igrača sa loptom „driblera“ na svim delovima terena, kao i vežbe za usavršavanje ovog detalja.

Trener Izić je održao pokazni trening na temu razvoja tehničko-taktičkih sposobnosti igrača na poziciji 4-5. Na ovom praktičnom predavanju prikazan je veliki asortiman vežbi odlično metodski raspoređenih za unutrašnju i igru licem ka košu igrača na poziciji 4-5. Dobar utisak na sve participante ostavio je kondicioni trener dr Duncan French koji je praktično prikazao važnost biomehaničke analize pokreta pri izboru vežbi koje se koriste u košarci, a zatim i kompleks vežbi za poboljšanje kretanja u odbranbenom stavu, prelaska u trčanje i zauzavljanje, kao i veliku važnost vežbi za razvijanje ravnoteže i stabilnosti skočnog i zgloba kolena.

Program klinike je bio planiran tako da su večernji sati bili rezervisani za praćenje po dve utakmice Evropskog prvenstva do 16 godina, na kojima su participanti dobijali specifične zadatke, npr. da prate igru tačno određenog igrača ili određenu poziciju u igri (pleja, beka, krila ili centra).

Učesnici, kojih je bilo 60, bili su podeljeni u pet grupa po 12 trenera, tako da je u toku šest dana trajanja klinike trener Pešić koji je bio i mentor ovogodišnje klinike sa svakom od pet grupa imao diskusije, na kojima su participanti imali priliku da postavljaju pitanja u vezi sa predavanjima iz prethodnog dana, kao i sve ostalo što ih interesuje u vezi s košarkom. Kao posmatrač imao sam priliku da aktivno učestvujem na ovim diskusijama i mogu reći da je razmena mišljenja sa trenerom kao što je Svetislav Pešić dragoceno iskustvo.

Nakon svega sto sam naveo moram istaći da je to samo polovina celokupnog programa klinike koja je sva-

Đokić

Željko Đokić, rođen 20. 12. 1976. g. u Novom Sadu

Diplomirani košarkaški trener, od 2002. g. u Novom Sadu

Trenerskim pozivom se bavim od 1999. g. 2007/2008 Trener ženske juniorske ekipe Mizo Pecs-2010, Mađarska

2006/2007 Sa juniorskom ekipom Mizo Pecs-2010 prvak Mađarske

2005/2006 Trener ženske seniorske ekipe Szeviép-Szeged, Mađarska

Učesnik evrokupa, plasman na završni turnir kupa Mađarske

2004/2005 Prvak I-b lige sa ženskom ekipom Auto Park, Mađarska

2000/2004 Trener seniorske ekipe KK Radnički, Novi Sad

kodnevno trajala od 9h ujutro do nekoliko sati nakon ponoći, a drugu polovinu programa sačinjavale su radionice i priprema radionica tzv. workshops! Radionice su trenerima pružile mogućnost upoznavanja i korišćenja profesionalnog softvera „Dartfish“, o kome se više informacija može naći na sajtu (www.dartfish.com). Uz pomoć ovog softvera vršila se video analiza igrača (pozitivne i negativne karakteristike) na različitim pozicijama. Posle toga se po grupama od tri participanta vršila prezentacija, a nakon prezentacije su vođene diskusije, koje su omogućile svim trenerima da iznesu svoja razmišljanja na istu temu.

Mogu da kažem da je bila velika čast prisustvovati prvoj FECC klinici i steći sva ova iskustva koja sam podelio sa vama, kao i mogućnost upoznavanja i druženja sa trenerima iz različitih košarkaških kultura širom Evrope.

Miloš Pejić

Viza kao prepreka

Miloš Pejić, talentovani trener iz Kraljeva bio je određen od Udruženja trenera Srbije da bude naš predstavnik na specijalnim kursevima koje od skoro organizuje trenersko odeljenje FIBA kao podršku mladim, perspektivnim trenerima iz Evrope u cilju što bolje edukacije trenerskog kadra, kako smo najavili u prošlom broju. Međutim, Pejić nije iskoristio ukazanu priliku. Problem je nastao oko obezbeđenja vize. – Gleđao sam neka od prethodnih predavanja, proučavao ih i bio sam potpuno spreman za Kipar. Nažalost, nisam otišao i žalim zbog toga. Čak je i Svetislav Pešić, koji je i supervizor ovog seminara, zvao da proveri zašto nisam došao. Nadam se da će mi odobriti da se uključim u njihov rad od sledeće godine, priželjkuje Pejić.

B. M.

ASSIST

Teks Vinter

Napad u trouglu

eks Vinter, do 2007. stručni konsultant Los Angeles Lejkersa, jedan je od najpoštovanih trenera na svetu i izumitelj trougao odbrane koju je naučio od trenera Sema Berija sa Univerziteta Južne Kalifornije gde je igrao. Ušao je u trenerski posao kao asistent na Državnom univerzitetu u Kanzasu, a onda prešao na Market univerzitet na mesto glavnog trenera. U Kanzasu je kao glavni trener proveo 15 godina, a zatim je radio i na Univerzitetu u Vašingtonu, Severozapadnom univerzitetu i u državi Long Bič. Njegovo prvo pojavljivanje u NBA desilo se 1972. sa Hjuston Rokitsima, gde je proveo dve sezone. Godine 1985. postao je pomoćni trener Čikago Balsa i osvojio šest titula šampiona NBA lige kada je glavni trener bio Fil Džekson. Zatim je zajedno sa njim prešao u L.A. Lejkerse, gde je osvojio još tri titule.

– Ja nisam bio izumitelj ovog načina napada, već kreator ovog načina igre. Mislim da je ovo odličan napad za sve nivoe igre, od srednje škole do profesionalizma. Da bih to opisao, reći ću da je to bočni trougao na jednoj strani terena i igra dva čoveka na drugoj strani, gde su mogućnosti napada diktirane potezima i reakcijama odbrambenih igrača. Sistem koji smo koristili sa Bulsima i rad sa Lejkersima, omogućava igračima da štitiraju sa pozicija van toka napada. Ovaj „metod igre“, kako ja volim da zovem ovaj napad, jedinstven je koncept u košarci, koncept koji dozvoljava timu da igra nesebično a da ipak bude kreativan u svojim odlukama u napadu. Prirodno, stil igre zahteva od igrača da budu disciplinovani i da svoju volju podrede volji cele grupe. Zato, neophodno je zahtevati od igrača da budu onoliko kompletni koliko je potrebno da izvrše zadatke koji se od njih zahtevaju, da budu u stanju da izvedu osnovne veštine neophodne za stvaranje efikasnog napada, što je ključ bilo kog sistema igre.

– Razlozi zbog kojih sam odlučio da prihvatim trougao napad su da sam želeo da tim ima samopouzdanje i drži svoju igru pod kontrolom. Hteo sam da svojim timovima dam sistem po kom će

igrati košarku. Uopšte nisam želeo da treniram na sumanut način, uzrokujući kockanje i izolaciju za poentere. Bio sam i jesam uveren da tim ne terenu zna šta se dešava a igrači moraju biti samouvereni kako bi mogli da pročitaju odbranu i reaguju na odgovarajući način. Drugo, košarka bi trebalo da bude refleksivan sport a ja sam želeo da moj tim igra tečnu, instinktivnu i kompletnu igru. Odbacio sam ideju o oslanjanju samo na plejmejkeru koji mora da donese sve odluke o kretanju lopte. Na kraju, mislim da bi svaki tim vršio pritisak i uništavao tim baziran na plejmejkeru.

Na osnovu ovog aksioma verujem da to nije sistem već izvršenje više sistema koji vrede. Ubeđen sam da je ovo istina koja je sama po sebi očigledna, mi želimo da dobijemo odgovarajuće izvršenje putem osnovnih koraka.

Bilo koji sistemi mogu uspeti ili propasti pri izvršavanju sitnih detalja osnovnih koraka, a ti detalji mogu predstavljati razliku između prosečnog i sjajnog igrača ili između dobijanja i gubljenja utakmice. Trebalo bi da prvi cilj trenera i igrača bude posedovanje majstorstva u osnovnim koracima dok bi drugi cilj bio integracija tih pojedinaca u tim.

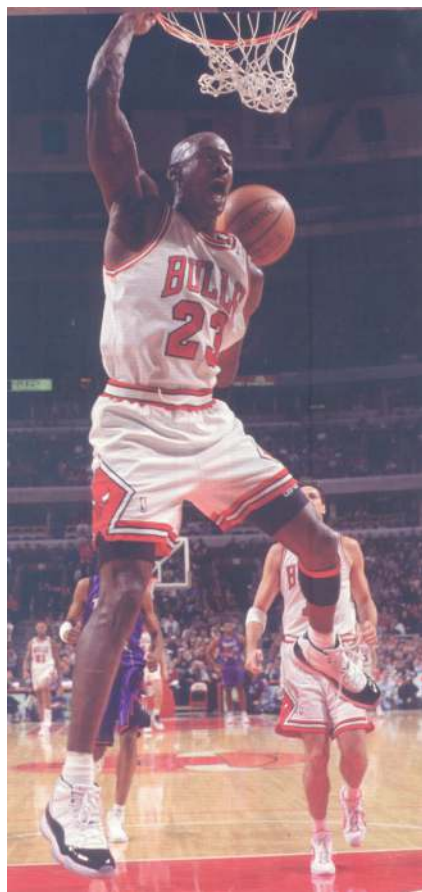
Kada je to urađeno, može se reći da je košarkaški sklop izgrađen na čvrstoj, zdravoj osnovi. Tim će tada izaći na teren sa pouzdanjem i stavom, vrlo bitnim za uspeh. Kao što sam već rekao, ovaj metod igre je star koliko i košarka. Sklop je prilagodljiv osoblju, ali s obzirom na prirodu odbrane, jedina potrebna podešavanja na prelazu iz sezone u sezonu mogu biti vezana za niz opcija baziranih na snazi pojedinaca.

Sedam principa jakog napada

Postoje sedam principa jakog i efikasnog napada.

1. Prodiranje kroz odbranu. Mora se prodirati kroz odbranu, a najbolji način za to je brz kontranapad, jer je košarka igra koja se odvija na celom terenu od jedne do druge osnovne linije.

2. Rastojanje. Ja sam doslovni fanatik rastojanja. Teren mora biti razmaknut, da bi za odbranu bilo teško da se potpomogne kao i da uhvati u zamku. Igrači moraju biti udaljeni jedan od drugog određen broj metara (stopa), a to

rastojanje varira. U srednjoj školi, preporučio bih 4 do 5 metara (12 do 15 stopa), na koledžu od 5 do 6 metara (15 do 18 stopa) a u NBA od 5 do skoro 7 metara (15 do 20 stopa). Sa ovakvim pravilnim rastojanjem, ako odbrana pokuša da uhvati, uvek će postojati slobodan igrač.

3. Kretanja igrača i lopte. Igrači moraju pokretati loptu i sebe na terenu, ali sa svrhom, jer postoji samo jedna lopta, a igrači će skoro 80% vremena igrati bez poseda lopte.

4. Opcije za držaoca lopte. On mora biti u stanju da loptu preda bilo kom od ostala 4 saigrača pa stoga igrači moraju biti u konstantnom pokretu.

5. Skokovi u napadu i ravnoteža u odbrani. Pri svim mogućim šutevima, napad mora stvoriti jak skok u napadu kao i ravnotežu u odbrani, da bi se izbegao brz kontranapad protivnika.

6. Pokriti bilo koju tačku. Napad mora bilo kom igraču ponuditi šansu da popuni bilo koje mesto na terenu, nezavisno od njegove uloge. Sve pozicije moraju biti smenjive.

7. Koristiti individualne talente. Iskoristite svoje najbolje igrače, ali uz poštovanje ostalih saigrača. Ovo me je naučio Majkl Džordan.

Dodavanje

– Jedna od danas potcenjivanih veština je dodavanje, a ono je jedna od osnova trougao napada. Iz tog razloga smatram da je važno da igrač potpuno razume principe koje želimo da primenimo na dodavanje.

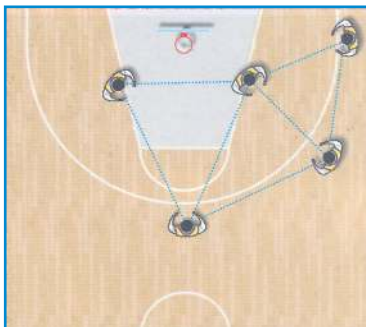
– Rastojanje između igrača koji dodaje i njegovog čuvara trebalo bi biti ne više od 1 m pa čak i manje. Što bliže igrač odbrane pokriva napadača s loptom, to manje vremena ima da reaguje na pokrete igrača koji dodaje, pružajući mu šansu da prepozna nameru odbrambenog igrača. Princip dobrog dodavanja se krši više od bilo kog drugog.

– On mora videti put lopte i igrača koji prima, ali da ne gleda u njega osim ako je dodavanju prethodila uspešna varka i da se ne okreće ka igraču koji prima loptu. Koristiti „periferni“ vid, ali bez dodavanja naslepo.

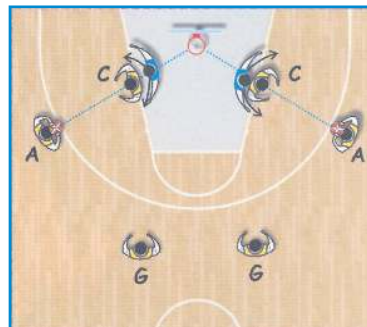
– On mora varku koristiti svrsishodno, ne zbog same varke, jer neće biti u mogućnosti da prepozna šta odbrambeni igrač radi rukama. On mora izvesti varku i reagovati uravnoteženo, videvši trasu dodavanja.

– Mora eliminisati sve nepotrebne poteze u rukovanju loptom i dodavanju, koristeći brze pokrete zgloba i prstiju, skraćujući time što je moguće više sam postupak dodavanja.

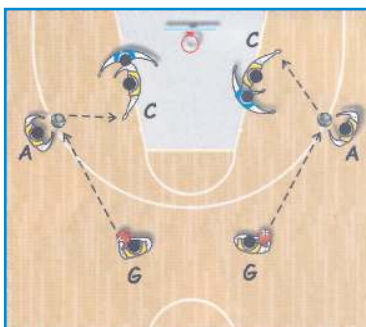
– Treba brzo da preda loptu slobodnom saigraču, koji nema više od 3 sekunde da odigra nakon što je dobije, da doda, šutira, napravi

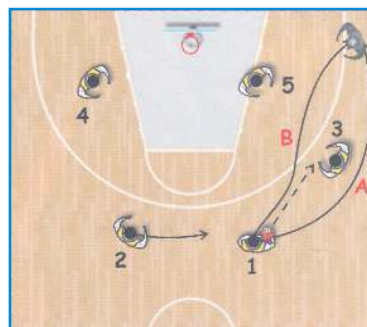
DIJAGRAM 1

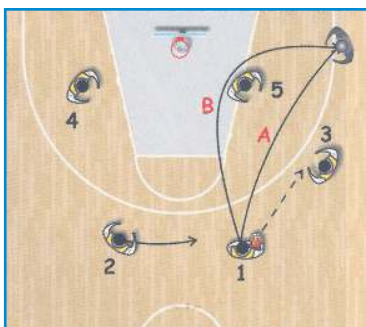
DIJAGRAM 2

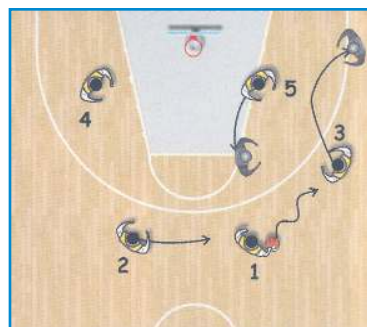
DIJAGRAM 3

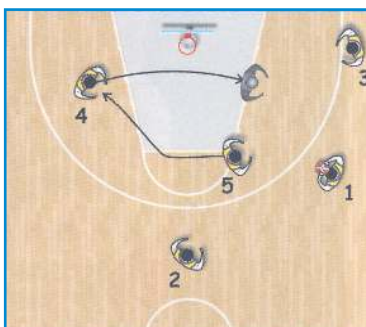
DIJAGRAM 4

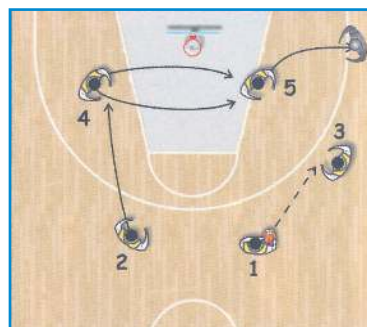
DIJAGRAM 5

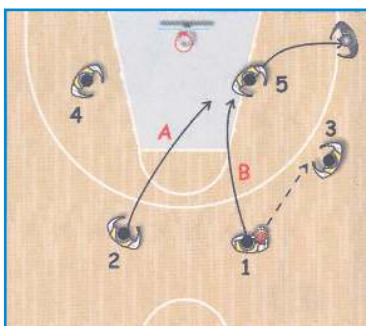
DIJAGRAM 6

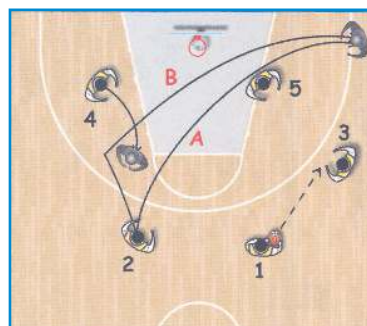
DIJAGRAM 7

DIJAGRAM 8

DIJAGRAM 9

DIJAGRAM 10

varku i sa loptom prodre ka košu ili dodavanje i utrčavanje u prazan prostor. Za svaku od sekundi ispod tri sekunde vremena potrebne igraču koji prima pas da uradi potez, on postaje bolji košarkaš. Za svaku sekundu preko 3 postaje lošiji. Svi igrači na terenu moraju da brzo prenose loptu da bi odbrana bila zauzeta, otvarajući šanse za put dodavanja i poentiranje.

– On mora dodati loptu na otvorenu stranu saigrača, što je pravilo koje često krše i najbolji igrači. Igrač koji dodaje mora imati u vidu ne samo igrača na njemu već i put dodavanja i igrača odbrane na igraču koji loptu prima. Prirodno, igrač koji prima mora pomoći igraču koji dodaje nudeći mu dobru metu, kao i držeći igrača na sebi van linije dodavanja, zamrzavajući ga i zatvarajući ga na sekundu, čime daje igraču koji dodaje šansu da sigurno doda loptu.

– Mora predvideti kada može da primi loptu i imati dovoljno intuicije da unapred zna najbolja mesta za dodavanje lopte. To je veština koju imaju najbolji igrači. Ovo je razlog zašto su neki profesionalni timovi izvanredni iako imaju veoma malo određen timski obrazac. Ako igrači nemaju ovu sposobnost, neophodno je izgraditi obrazac napada koji igračima daje šansu da zapošljava odbranu.

Simetrija rastojanja i tačke na terenu

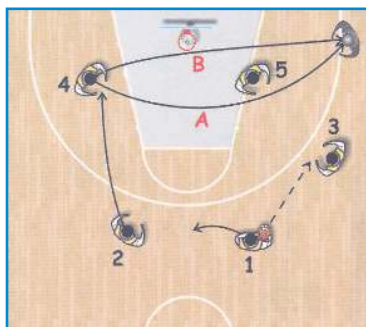
Kada smo govorili o rastojanju u vezi sa 7 principa trougao odbrane, podvukli smo da je to nužnost pri ovom metodu igre (ali i za bilo koji napad)

Svi igrači moraju razumeti važnost rastojanja. Na profesionalnom nivou, podesan prostor između igrača kreće se od 6 do skoro 7 metara (18 do 20 stopa). Ovo daje prostor igraču s loptom da igra, kao i da raširi odbranu i ne da šansu da im napravi zamku. Trougao se formira sa obe strane polovine terena (dijagram 1).

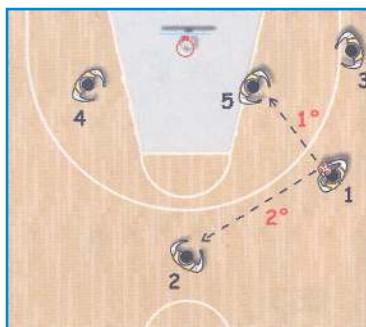
U trougao odbrani uloge igrača su potpuno smenjive. Nema potrebe da bekovi, napadači i centri igraju na svojim tipičnim mestima na parketu, već prostor može zauzeti bilo koji igrač. Kad se mesta popune, napad se pokreće sa mesta gde je lopta i u zavisnosti od toga kako se odbrana kreće.

Linija razmeštanja

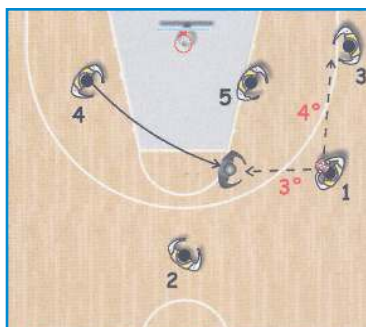
Jedna od prednosti trougao napada je šansa da se izoluje post i napadne njen

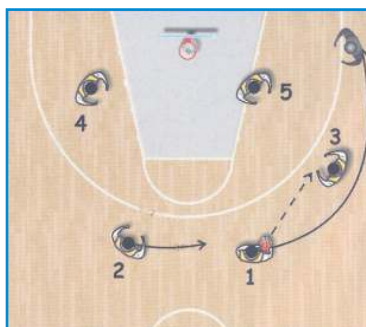
DIJAGRAM 11

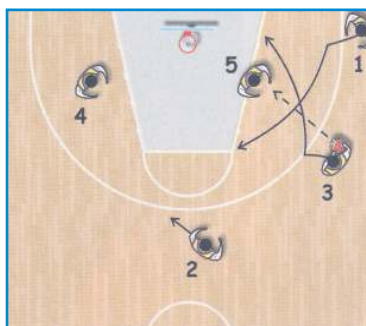
DIJAGRAM 12

DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

DIJAGRAM 15

branilac. Želeli bismo sada da govorimo o liniji razmeštanja, osnovnom konceptu. Pod ovim terminom podrazumevamo zamišljenu liniju koja polazi od napadača sa loptom do centra sa niskim postom, odbrambenog igrača na njemu i koša.

Za igranje standardne odbrambene pozicije između centra i koša, odbrambeni igrač na centru mora igrati iza centra, sve dok centar ostaje na liniji razmeštanja (dijagram 2). Ali, igrajući odbranu na ovaj način, napadačima je lako da loptu dodaju do centra. Ako igrač odbrane na centru želi da spreči lak pas, on mora da markira centra, na strani osnovne linije strane lopte, gubeći tako svoje poravnanje sa centrom i košem tako da napadač može da napravi brz pas ka otvorenoj strani centra. Centar mora da usavrši dobru tehniku oblikovanja posta, tj. igranja linije razmeštanja. (dijagram 3).

Naglašavamo ovu teoriju i bili smo i je uspešni u prenošenju lopte do centra, bilo za šut ili dodavanje do saigrača, koji je u poziciji da s loptom učini nešto konstruktivno kada je primi.

Temeljnou indoktrinacijom igrača na teoriji linije razmeštanja, čini nam se da smo bili vrlo uspešni u donošenju lopte do našeg centra a to je bio pravi prkos koncentrisanim naporima protivnika da spreče pas do posta.

Različiti metodi formiranja bočnog trougla

Trougao napad može početi na nekoliko načina, u zavisnosti od odbrambenih prilagodavanja ili napadačkih strategija.

„Br. 1” pas iz trougla

Ovo zovemo pas br.1 jer je to prvi pas za formiranje trougla i nakon njega formiramo trougao.

Popuna jake strane

Bek

Ulazak u prazan prostor spolja. 1 dribla na bočnoj liniji, dodaje do krila 3, utrčava iza njega, formirajući trougao sa 5 i 3. Krilo 3 mora da se postavi sa odgovarajućim rastojanjem, dalje od bočne linije da bi dopustio 1 da utrči iza njega, kao i ostale vrste utrčavanja koje ćemo objasniti u narednim paragrafima.

Rez utrčavanje. 1 dodaje loptu do krila 3, ide ka njemu a onda istrčava i ide u ugao.

Utrčavanje „nejasna blokada“. 1 dodaje loptu krilu 3, utrčava unutra, navodi na centra 5 i ide u ugao.

Utrčavanje pod koš. 1 dodaje krilu 3 i utrčava ka košu, dolazi iza centra 5 i ide u ugao. Pri svim utrčavanjima beka 1 na jakoj strani, drugi bek 2 ide na sredinu terena zbog odbrambene ravnoteže i da onda igra 2 na 2 na slaboj strani (dijagram 5).

Krilo

Ulaz sa driblingom: 1 dribla ka 3 i to je signal da 3 ode u ugao, dok se 5 pomera na visoki post a 2 ide na sredinu terena (dijagram 6).

Zatim 4 utrčava u prolaz i ide na centarsku poziciju, dok 5 zamenjuje 4 na krilnom postu uz utrčavanje na slabu stranu (dijagram 7).

Centar

1 dodaje do 3 i ide u ugao dok 4 utrčava, visoko ili nisko, u reket i zamenjuje centra dok 2 na mesto krila slabe strane, zamenjujući 4 (dijagram 8).

Još jedna opcija je da 1 doda do 3, 5 ide u ugao a 1 (ili 2) zamenjuje 5 na visokom postu (dijagram 9).

Popuna slabe strane

Bek

1 dodaje do 3 a onda bek na slaboj strani popunjava ugao na dva načina:

- utrčavanjem pod koš
- posle bloka u leđa krila 4 (dijagram 10).

Napadač 1 dodaje do 3 a 4 pravi utrčavanje s čeonu ili pozicije preko vrha i popunjava ugao, dok 2 zamenjuje 4 koji je u stavu „vetrenjača“ (dijagram 11).

„Br. 2“ pas iz trougla

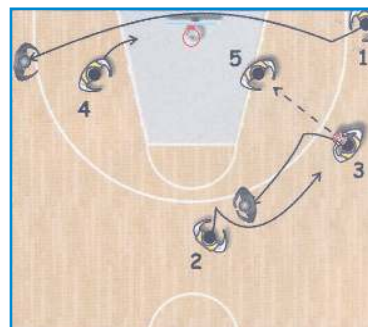
Nakon što formiramo trougao na jakoj strani terena, postoje četiri moguća pasa koje krilo jake strane može da izvede. Mi ove četiri opcije dodavanja zovemo „dodavanje br. 2“, jer su načinjene posle prvog pasa ka poziciji krila, koju koristimo za formiranje trougla. Postoje četiri tačke na terenu ka kojima se ovi pasovi mogu uputiti i sa svake od ovih tačaka postoji mnoštvo napadačkih mogućnosti.

Ako pretpostavimo da je 1 dodao do 3 a onda popunio ugao, krilo 3 mora:

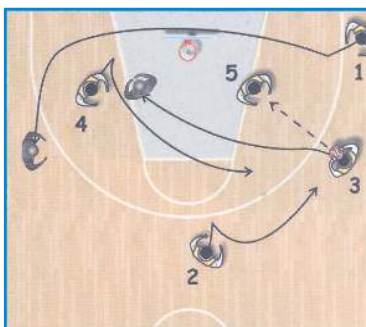
1. da prvo pogleda i potraži pas ka centru 5
2. na drugom mestu, da potraži pas ka krilu 2 slabe strane na sredini terena (dijagram 12)
3. na trećem mestu, da potraži pas ka krilu 4 slabe strane koji utrčava s leđa.
4. na četvrtom mestu, da pogleda ka beku 1 jake strane u uglu (dijagram 13).

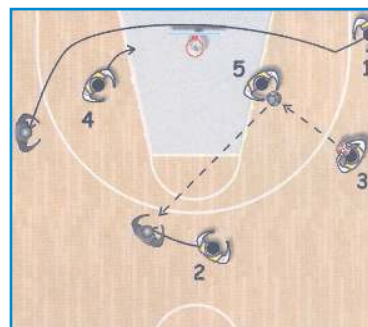
DIJAGRAM 16

DIJAGRAM 17

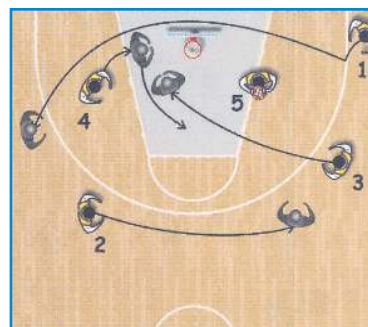
DIJAGRAM 18

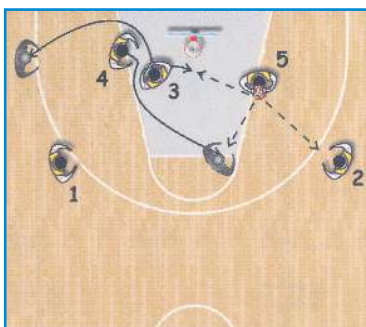
DIJAGRAM 19

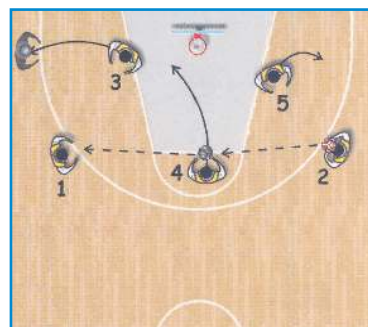
DIJAGRAM 20

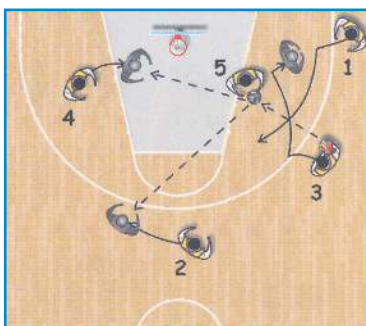
DIJAGRAM 21

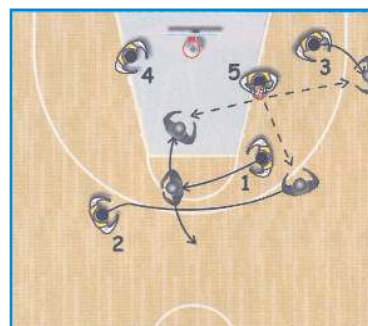
DIJAGRAM 22

DIJAGRAM 23

DIJAGRAM 24

DIJAGRAM 25

1. Prvi pogled: pas ka centru

Postavljanje bočnog trougla

Pokazaćemo sada jedan od najprostimijih opcija ovog napada, star koliko i košarka ali još uvek vrlo efikasan. To je ono što se zove „unakrsno utrčavanje dva igrača posle pasa na posta ili centra postavljenog poluisoko” ili takođe „ofanzivna kretanja (manevar) pri kojoj na dodatu loptu postu ili centru postavljenom poluisoko dva igrača napada unakrsno utrčavaju na bliskom odstojanju od lopte”. Igra počinje početnim davanjem od 1 do 3 i utrčavanjem spolja igrača 1 ka uglu, radi formiranja bočnog trougla, dok 2 ide na sredinu terena (dijagram 14).

Pas napred ka postu

A. 3 dodaje do 5, onda pravi varku kao da će da utrči unutar prolaza a onda utrčava na osnovnu liniju strane igrača 5: igrač koji dodaje utrčava prvi i to čini ka strani posta 5.

3 u tom slučaju može:

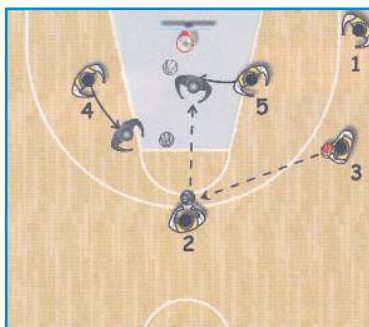
- da brzo utrči, dok 1 pokušava da utrči što više iza igrača 3 (dijagram 15)
- da promeni korak utrčavanja, sa pokušajem blokade za 1 (dijagram 16). 2 se ubacuje suprotno od lopte a 4 dolazi blizu reketa za skok.

Nakon pasa ka postu 5, 3 takođe može da započne brzo utrčavanje a onda da blokira za 2 (dijagram 17). On takođe može da započne brzo utrčavanje a onda da blokira za 4, dok 1 brzo utrčava na osnovnu liniju (dijagram 18).

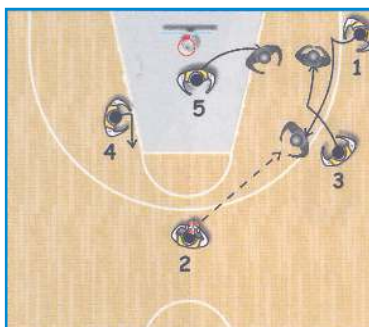
Post 5 takođe može da ispuca loptu do 2, koji se ubacio na slabu stranu na mesto koje mi zovemo plodni post (dijagram 19)

B. 3 dodaje loptu do 5 a 1 brzo utrčava do čeonog linije i, ako je slobodan, prima drop pas od 5, dok 3 brzo utrčava preko vrha (u našoj terminologiji ovu akciju zovemo „zonska brza utrčavanja”). U međuvremenu, na pas od 3 do 5, 2 se ubacuje na plodno mesto i može da primi loptu od 5, a 4 utrčava iza odbrane do „mesta mržnjenja” (dijagram 20).

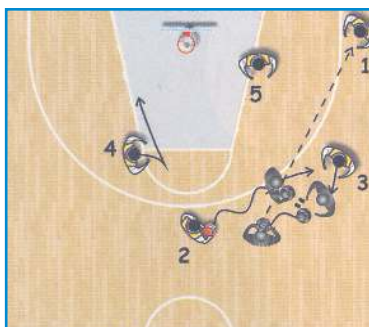
Ako 1,2 ili 3 nisu otvoreni, 1 nastavlja svoje utrčavanje, blokadu igrača 4 i ide visoko, dok 3 utrčava u reket i blokira 4 (akcija blokiraj onoga koji blokira), dok 2 zamenjuje 3 (dijagram 21).

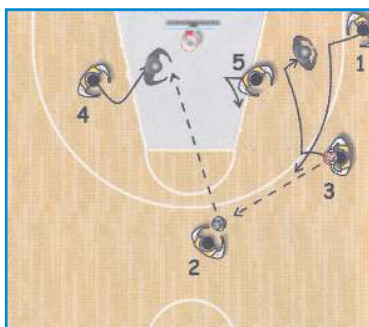
DIJAGRAM 26

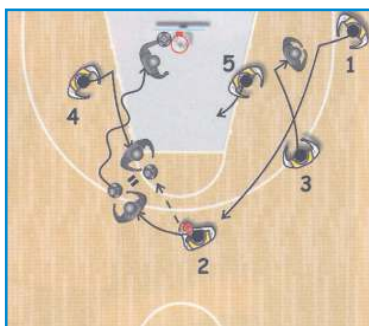
DIJAGRAM 27

DIJAGRAM 28

DIJAGRAM 29

DIJAGRAM 30

4 iskače do zone slobodnih bacanja i prima loptu od 5 ili, ako 4 nije slobodan, 5 može dodati i do 3, koji se otkotrljao do koša nakon blokade. Ako nema drugog izbora, 5 može da doda do 2. Ako 3 ne primi loptu od 5, popunjava ugao na slaboj strani (dijagram 22).

2 dodaje do 4 (ili nazad do 5) a onda se pomera na vrh kruga. Ako 4 nije otvoren za šut, dodaje do 1 i utrčava na poziciju niskog posta a 5 uzima mesto krila 4 slabe strane. Sada smo formirali trougao na drugoj strani terena i možemo ponovo da pokrenemo svoj napad (dijagram 23).

C. Nakon pasa do 5, 3 pravi utrčavanje uz blokadu u skoku dok 1 pravi lažni korak na čeonj liniji da podigne igrača odbrane i utrčava iza blokade igrača 3 na poziciju ispred igrača 5, a 2 i 4 se ubacuju suprotno od lopte. 5 pokušava da doda loptu do jednog od otvorenih saigrača (dijagram 24).

Ako nijedan nije otvoren, 1 nastavlja do linije slobodnih bacanja: on može da utrči u prolaz, blokira za 2, koji se vratio do lopte i onda ići ka košu ili se ubaciti posle blokade. 5 može da doda do 1, 2 ili 3 koji se posle blokade ubacuje u ugao (dijagram 25).

2. Drugi pogled: pas do vrha kruga (beka slabe strane)

A. Ako 5 nije otvoren, 3 može da doda do 2 na vrhu kruga i ako je 2 otvoren, može da šutira, što je prva opcija ili da doda do 5 koji zaranja u reket (dijagram 26).

Ako 5 nije slobodan pri uranjanju u reket, igrač 3, posle pasa do 2, izvodi utrčavanje uz blokadu u skoku, dok 1 pravi varku korakom na čeonj liniji da podigne igrača odbrane i utrčava suprotno od blokade igrača 3, na povratku na odbrambeni balans. 2 može da doda do 1. 4 lažira utrčavanje i vraća se nazad, isto kao i 5. Ova akcija bez lopte zaokuplja odbranu. (dijagram 27).

2 može da doda do 1 ako je otvoren ili može da dribla i dođe do 1 ako se odbrambena ugiba. Igrač 2 dodaje do 1 na smenjivanju driblinga, negde oko središnje tačke, ili dodaje do 1 a 1 do 3, koji je zakoračio unazad ka uglu posle blokade. 4 menja pravac i ide do zone koša dok se odvija akcija driblinga (dijagram 28).

B. Ovu igru zovemo „akcija hvatanja posta”. 4 kreće da iskače ka lopti, kada 2 prima loptu od 3 ali je 4 markiran pa se vra-

ća ka košu, utrčava iza leđa i može da primi od 2 pas preko vrha, dok 1 kreće u odbrambenu ravnotežu a 5 drži u poslu svog odbrambenog igrača, krećući se ka i od reketa. 2 dodaje do 4 (dijagram 29).

Ako 4 ne može da primi loptu pri utrčavanju s leđa, on dolazi do zone visokog posta kod lakta (mesta gde se spajaju bočna linija reketa i linija slobodnih bacanja), prima loptu od 2 koji brzo utrčava oko 4 i prima loptu nazad, kratki brzi pas oko prednjeg kuka igrača 4. 2 mora imati ruke u spremnoj poziciji da uhvati loptu (igra dva čoveka). Posle blokade, 3 pravi korak nazad u uglu, dok 1 kreće u odbrambeni balans a 5 drži u poslu svog odbrambenog igrača i „zamrzava“ ga u bloku na sekundu (dijagram 30).

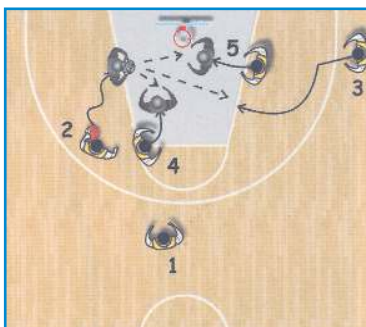
2 ide do koša, menja pravac pivota pasom, što znači da se otvara ka lopti, čita odbranu i reaguje na odgovarajući način. Ako postoji direktan put ka košu, on uranja ka košu i prima povratni pas od 2. Ako je 2 udvojen, 4 se otvara ka lopti, sa promenom pravca pivota i čeka na povratni pas od 2. 5 „zamrzava“ na bloku, spreman da primi mogući pas od 2 a 3 se ubacuje za mogući dug pas ili utrčavanje ka ispred ivice za pas ili odlaženje na skok (dijagram 31).

3. Treći pogled: pas ka krilu slabe strane

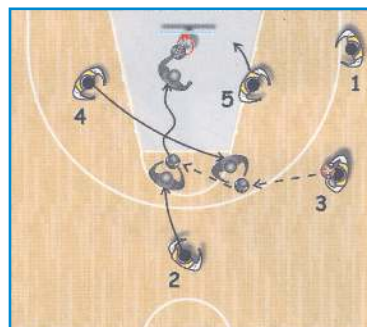
A. 3 dodaje do 4 koji je uleteo na lakat na visokom postu na strani gde je lopta a 2 pravi brzo utrčavanje iza leđa ka košu. Ako su igraču 2 glava i ramena iznad odbrambenog igrača, 4 radi brzi drop pas do igrača 2. 2 treba da primi loptu u visini kolena i sa njom krene napred (dijagram 32).

Igrač 3, posle pasa ka igraču 4 izvodi utrčavanje uz blokadu u skoku dok 1 pravi varku korakom ka čeonj liniji i udaljava blokadu igrača 3. Igrač 1 ide visoko zbog odbrambenog balansa a 3 čita igru i priprema se za skok ispred ivice. Igrač 5 se zamrzava u bloku i predviđa mogući pas od igrača 2, ako odbrambeni igrač na njemu priskače u pomoć igraču odbrane na igraču 2 koji prodire. Onda, 4 menja pravac pivota i čita odbranu, ostajući iza lopte ili uranjajući ka košu, spreman da primi pas od 2, ako igrač odbrane na igraču 4 ne uspe da pokrije igrača 2 (dijagram 33).

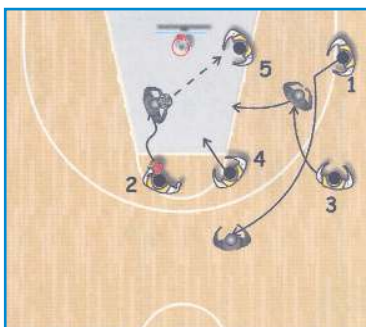
B. 3 dodaje do 4, koji se uleće na lakat na visokom postu na strani lopte a 2 pravi brzo utrčavanje iza leđa ka košu. Ako 2 nije otvoren, on utrčava u ugao a 3 utrčava odmah za njim da primi pas od 4. 3 može da prodire ka košu na

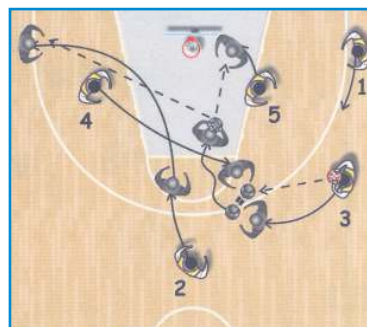
DIJAGRAM 31

DIJAGRAM 32

DIJAGRAM 33

DIJAGRAM 34

DIJAGRAM 35

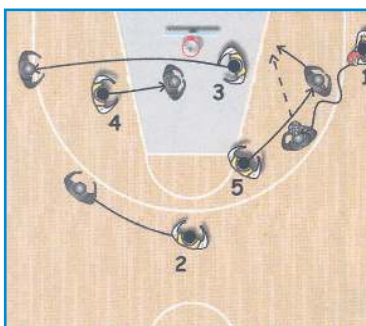
DIJAGRAM 36

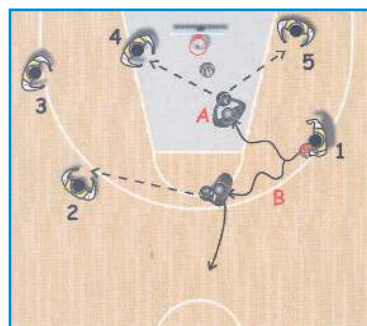
DIJAGRAM 37

DIJAGRAM 38

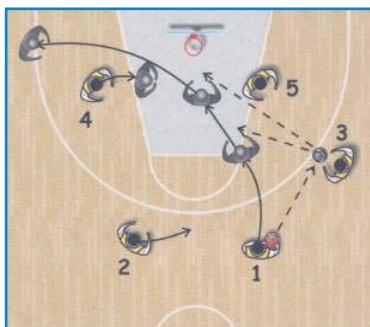
DIJAGRAM 39

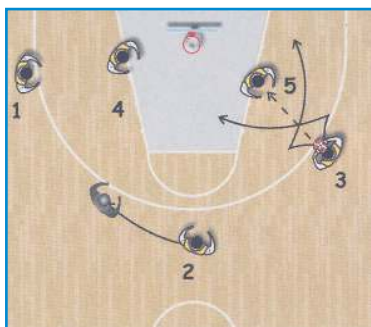
DIJAGRAM 40

DIJAGRAM 41

DIJAGRAM 42

DIJAGRAM 43

DIJAGRAM 44

DIJAGRAM 45

DIJAGRAM 46

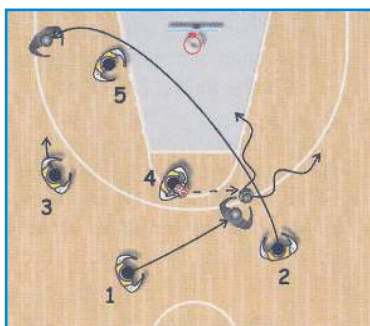
DIJAGRAM 47

DIJAGRAM 48

DIJAGRAM 49

DIJAGRAM 50

polaganje ili da prodire i ispuca do igrača 5 pri „zamrzavanju u bloku ili do igrača 2 koji se ubacio u ugao (dijagram 34). Ako 2 nije otvoren a 3 takođe ne može da primi loptu, 4 vodi loptu do 1 koji izlazi iz ugla ili mu dodaje na jedan korak unazad ka uglu (dijagram 35).

Ako 1 primi loptu pri signalu za dribling, on prodire pravo ka košu, a takođe može da napravi i skok šut, ispucavanje ka 2 i 3 dok brzo ulazi na niski post na drugoj strani terena (dijagram 36).

Ako se ništa ne dešava, pasom do igrača 2 formirali smo trougao na drugoj strani terena sa igračima 2,5 i 3, sa igračem 1 na vrhu reketa i 4 na mestu krila na slaboj strani i stvaramo kontinuitet u napadu (dijagram 37).

3. Četvrti pogled: pas ka beku jake strane

3 dodaje do 1 u uglu. Posle pasa, 3 pravi banana utrčavanje ka košu i može da pokuša da primi loptu, dok 5 dolazi do visokog posta na laktu strane lopte (dijagram 38).

Odmah nakon utrčavanja igrača 3, 5 blokira i rola na igraču 1, koji prodire do vrha linije slobodnih bacanja i može da pokuša da doda do 5 na rolu, dok 3 nastavlja svoje utrčavanje i blokira ga 4 na slaboj strani a 2 iskače suprotno od lopte. (dijagram 39).

1 može da šutira ili da prodire ka košu ili doda do 2, koji se ubacio. 1 takođe može da doda do 4 ili 5 ako postoji pomoć pri prodiranju ka košu (dijagram 40).

Tako formiramo trougao na drugoj strani sa 3,4 i 2, dok 5 postaje krilo slabe strane a 1 se postavlja na vrhu reketa (dijagram 41).

Serija mogućnosti za solo utrčavanje

1, nakon pasa ka 3, umesto utrčavanja ka uglu da bi napravio trougao, radi brzo utrčavanje i prima loptu na liniji slobodnih bacanja ili ispod koša, ako je slobodan. 4 se pomera 5 do 6 metara (15 do 20 stopa) od koša i čeka, dok 2 dolazi na vrh kruga i čeka (dijagram 42).

Igrač 3 dolazi u poziciju trostruke pretnje i gleda na post 5 zbog pasa. 1 zadržava poziciju u „zamrznutoj” poziciji suprotno od lopte. 3 dodaje do 5 i pravi ono što mi zovemo „solo utrčavanje”, sa obe strane igrača 5. 2 se probija na „plodno mesto”, dalje od lopte, dok 4 blokira za 1 a 1 odlazi ka uglu (dijagram 43).

Dok 3 prodire ka 5, 5 je očistio prostor za šut, 2 radi iza „slatke tačke”. Igrač 3, ako ne primi pri utrčavanju, blokira za 4, koji može doći visoko do linije slobodnih bacanja ili utriči ka ko-

šu da primi loptu od igrača 5. 5 može da doda i do 2 (dijagram 44).

Hajde da pretpostavimo da 3 ne može da doda do 5. Onda 3 dodaje do 2 na vrhu reketa a onda pravi utrčavanje rame uz rame sa 5, dok 5 zakoračuje napred da uhvati post van mesta utrčavanja igrača 3.

Na slaboj strani 4 blokira za 1, koji može da ravno uleti u ugao.

2 ima nekoliko opcija dodavanja: može da doda do 3, 1 ili 4, koji je došao do koša posle blokade za 1 ili do 5 na pinč postu (dijagram 45).

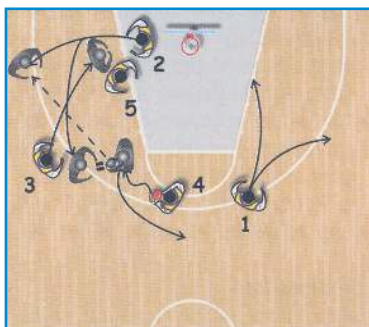
Oslobađanje od pritiska – metodi prodiranja kroz visoku odbranu

I. „Momenat istine”. Moramo biti sposobni da prevaziđemo problem odbrane, koja vrši velik pritisak na naš napad. Ovde ćemo pokazati različite metode oslobađanja od pritiska i prodiranje kroz visoku odbranu. Ali, pre toga moramo da objasnimo termine koje koristimo. U našoj terminologiji mi smo „momenat istine” definisali kao poziciju 3, krilo ispred odbrambenog igrača koji brani loptu. 1 je spreman da doda loptu krilu 3 dok stiže do „momenta istine” a 3 mora da koordiniše svoje ubacivanje, da bi mogao da primi loptu na poziciji krila dok 1 doseže „trenutak istine” (dijagram 46). Linijom istine nazivamo zamišljenu linju preko terena 1 metar (3 stope) ispred odbrambenog igrača na igraču sa loptom (dijagram 47).

II. „Princip zaostajanja”. Ako 1 dosegne „trenutak istine” a 3 nije otvoren na iskakanju, primenjujemo „princip zaostajanja”, bek-do-beka pas. 1 dodaje do 2, dok 2 zaostaje iza linije istine, metar (3 stope) ili više, kao sigurnosni ventil. Onda 2 dodaje do 4 kada on izleti da primi loptu. Sva tri igrača koji su uključeni u ova dva brza pasa moraju koordinirati svoje pokrete i tajming za uspešan ulaz sa krila (dijagram 48).

III. Akcija „Čoravo prase”. Ako je igrač 2 koji treba da primi „zaostali pas” markiran, 4 uleće na vrh reketa, 1 brzo dodaje do 4, 2 brzo utrčava niz zadnju stranu, utrčava iza leđa i ako je otvoren, prima drop pas pri utrčavanju ka košu (dijagram 49).

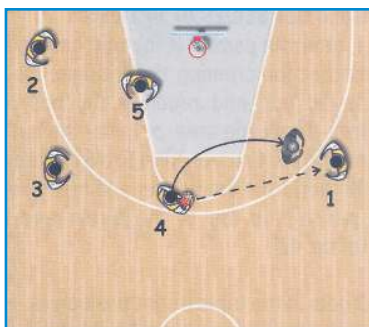
Ako 2 nije otvoren, on nastavlja da utrčava ka zamrznutom mestu slabe strane, 1 utrčava preko vrha i niz zadnju stranu

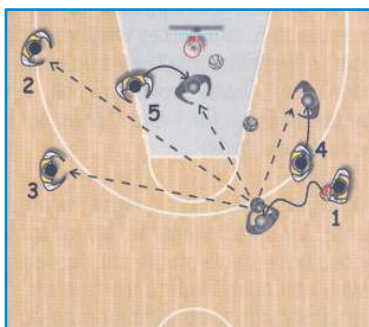
DIJAGRAM 51

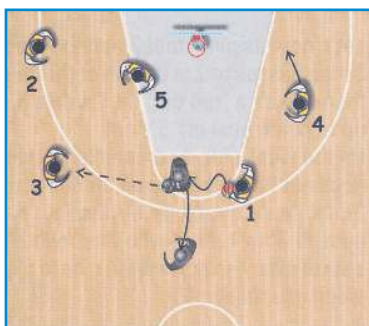
DIJAGRAM 52

DIJAGRAM 53

DIJAGRAM 54

DIJAGRAM 55

igrača 4 i od njega prima loptu. 1 ide do koša ili dribla na mestu delovanja, na krilu ili u uglu (dijagram 50).

Ako 1 nije otvoren za utrčavanje, on nastavlja do zone koša pa iskoračuje van i traži zakasneli pas i zadržava poziciju. 4 onda ide na drugu stranu terena i sreće igrača 2 koji izlazi iz dubinske blokade igrača 3. Nakon pasa, 4 ide na sredinu terena i može da igra na obe strane ili da doda do 2, izlazeći do ugla i popunjavajući mesto krila da bi se napravio trougao (dijagram 51).

Opcije za igrača 4

4 može da doda do 3 i umesto da blokira za njega, blokira za 1, koji se pomera na vrh terena. 2 ostaje na zamrznutoj poziciji i čita akciju, dok 3 zadržava stav „vetrenjača”, umesto da blokira za 2. Ako 4 ode da blokira za 1, 2 iskače ka uglu i bočni trougao se formira od igrača 3, 5 i 2 (dijagram 52).

4 takođe može da doda do 1 i da blokira na lopti (dijagram 53). Igrač 1 ima sledeće opcije:

- da napravi drop pas ka 4 dok se 4 kreće ka košu.
- ide pravo ka košu
- prodre ka prostoru za skok šut
- prodre i ispuca loptu do 5 koji je u bloku; do 3 koji stoji na poziciji na slaboj strani; ili do 2 koji je na mestu u uglu (dijagram 54).

Ako nijedno rešenje nije moguće, možemo formirati bočni trougao sa 3, 5 i 2. 1 može da doda do 3 i onda dođe do vrha kruga (dijagram 55).

Posle „čoravog praseta” i utrčavanja igrača 2, 4 sa loptom na vrhu kruga vraća pas nazad do 1 i onda izlazi (dijagram 56).

4 postavlja drugu blokadu, cikcak blokadu na 2, koji je izašao iz reketa i primio prvi blok od 3.

Igrač 1 je izolovan na jednoj strani terena i može da igra jedan na jedan, dok 2 nastavlja utrčavanje i prolazi kroz blokade igrača 3 i 4 i dolazi nazad na centar terena zbog odbrambenog balansa (dijagram 57).

Ako 1 ne može da otera odbrambenog igrača na sebi do koša, on može da ispuca loptu do jednog od svoja 4 saigrača koji su napravili rastojanje na slaboj strani. Opet, formiramo bočni trougao sa 4, 5 i 3, dok se 2 postavlja na vrhu reketa a 1 na krilno mesto slabe strane (dijagram 58).

Ulaz sa krila uz „čoravo prase“

Igrač 4 je uleteo do vrha kruga i brzo utrčava u reket. Ali ovog puta 1 ne može da doda do 4 pa dodaje do 3 a onda 1 prima blokadu iz pozadine od igrača 4. 1 brzo utrčava a 3 traži visok pas preko vrha do 1 (dijagram 59).

Nakon bloka za 1, 4 pravi bočni blok za 3, koji ide oko 4 i do reketa (ovo nazivamo „krilna blokada i rol“). 1 se ubacuje u ugao ili na krilno mesto, ili dolazi na razmenu driblinga sa 3. Nakon blokade za 3, 4 blokira po treći put, sada u uglu za 2, koji se penje zbog odbrambenog balansa. 5 se zamrzava u zoni posta slabe strane (dijagram 60).

Nakon bloka, 4 nastavlja ka poziciji za skok na slaboj strani, 3 se spušta nakon dugog pasa do 1. Igrač 5 se namešta u reketu na mogućí skok posle šuta igrača 1 (dijagram 61).

Ako je 2 markiran ili je prekršio pravilo zadržavanja, 2 utrčava prvi a 4 drugi, odmah nakon pratioca igrača 2 (ovo zovemo „nejasna blokada“), 4 prima loptu od 1 a onda 1 brzo utrčava iza 4. 3 blokira za 2, koji se penje zbog odbrambenog balansa (dijagram 62).

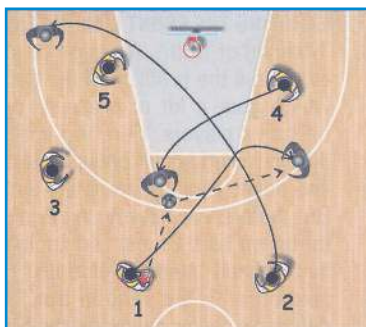
Igrač 1 takođe može da napravi visok pas do 2, ako je otvoren (dijagram 63).

IV. Promena pravca krila. Ako 1 ne može da doda 2 ili 3, može da doda do 5 koji je uleteo na poziciju visokog posta na laktu strane lopte, kao i obično, poštujući rastojanje u odnosu na saigrače. Igrač 3, na pasu ka visokom postu 5, utrčava iza leđa (ovu akciju zovemo „promena pravca krila“). 5 dodaje loptu drop pasom do 3, ako je 3 glavom i ramenima iznad odbrambenog igrača koji ga prati (dijagram 64).

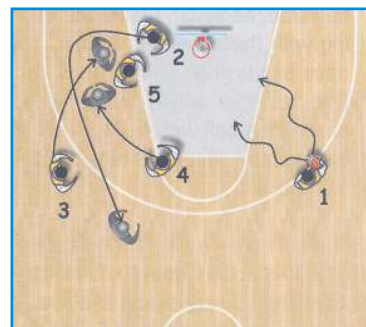
Ako 3 ne može da primi loptu, 1 blokira na 2 (ovu akciju zovemo „akcija stezanja beka“). 2 utrčava suprotno od bloka igrača 1 i na poziciju 1 metar ispred 5, a 5 dodaje loptu do 2, ako je otvoren. Posle bloka, 1 ide do zone slobodnih bacanja i takođe može da primi loptu od igrača 5 (dijagram 65).

Zaključak

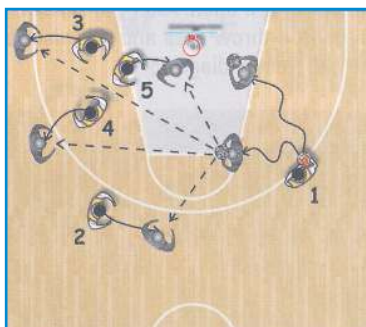
Nadamo se da će vam ove informacije pružiti uvid u košarku na jednom višem nivou. Može vam dati neke informacije o igri koje ste hteli da imate ili vam pomoći u treniranju vašeg tima, bilo u srednjoj školi, na koledžu, amaterski ili profesionalno. Mislimo da nas je ovaj stil vratio na nivo podučavanja, i u isto vreme, oslobodio igrače da podignu nivo svoje veštine i na individualnom i na nivou tima. Molimo za vašu pažnju u vezi s detaljima o osnovnim veštinama izvršavanja, jer su to neophodni alati za izvođenje trougao napada. I uvek imajte na umu: „To je izvođenje koje vredi.“

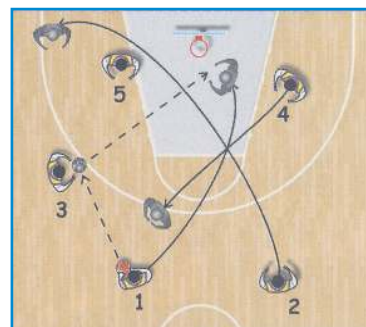
DIJAGRAM 56

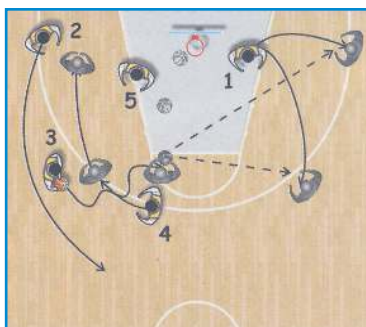
DIJAGRAM 57

DIJAGRAM 58

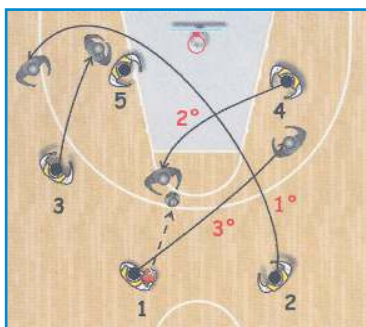
DIJAGRAM 59

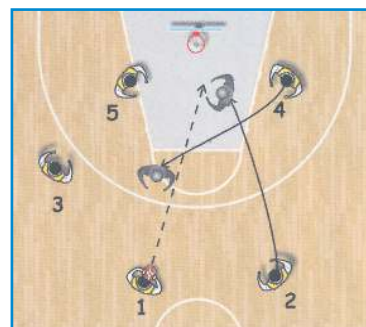
DIJAGRAM 60

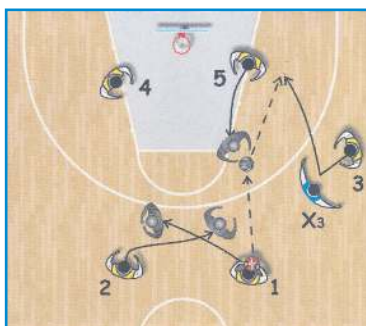
DIJAGRAM 61

DIJAGRAM 62

DIJAGRAM 63

DIJAGRAM 64

DIJAGRAM 65

Najbolji u sezoni 2006/07

Najbolji u sezoni 2006/07

ISSN 1820-4058

